

Nr 11 (319) Listopad 2017 rok XXVII

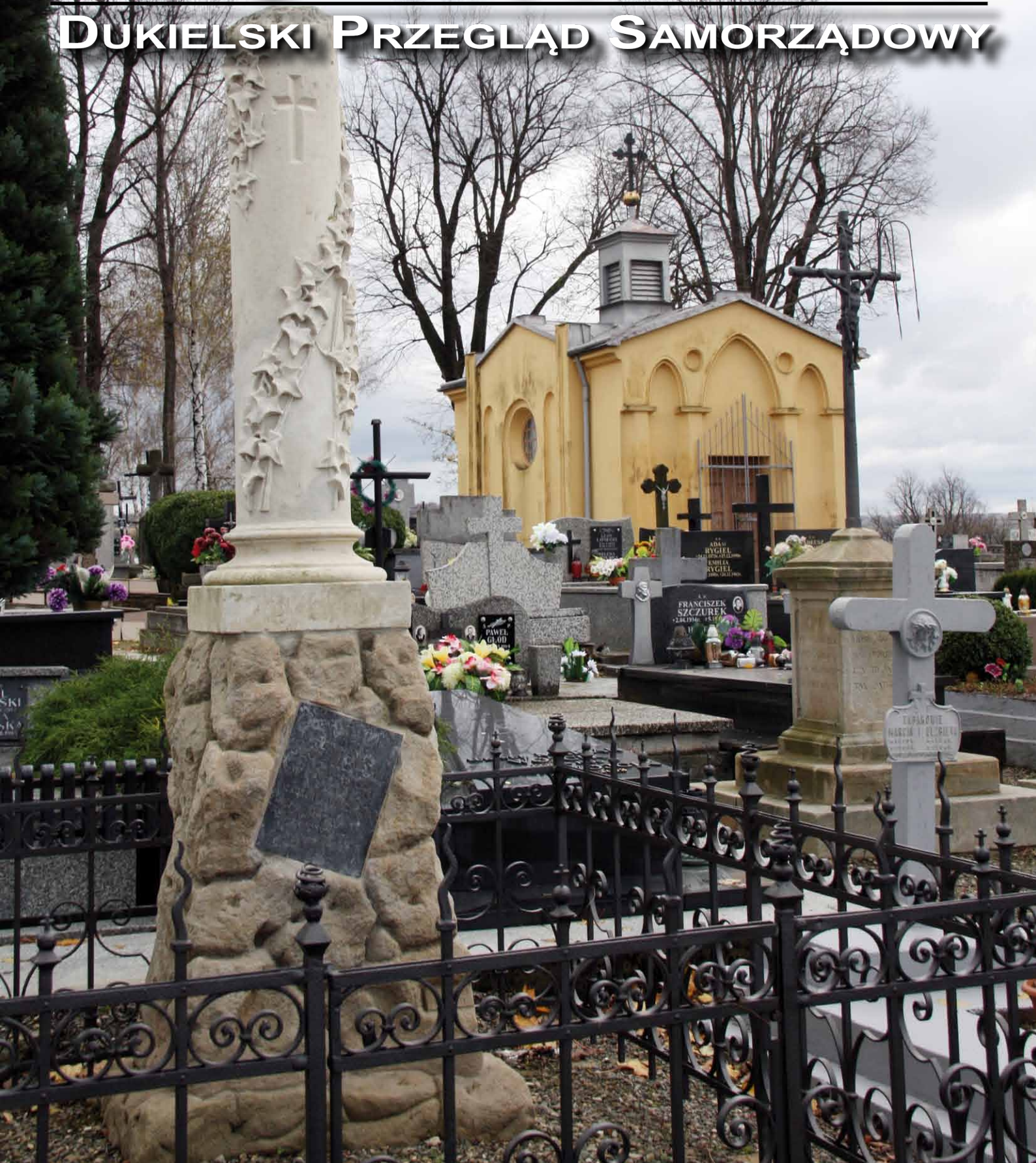
www.dukla.pl/dps dps@dukla.pl

Cena 2,80 zł (5% VAT)

Dukla.PL

DUKIELSKI PRZEGLĄD SAMORZĄDOWY

Oddano hołd poległym podczas Operacji Dukielsko-Preszowskiej

W 73 rocznicę jednej z najkrwawszych górskich bitew II wojny światowej, zwanej operacją dukielsko-karpacką, oddano hołd poległym.

Uroczystości rozpoczął burmistrz Dukli Andrzej Bytnar

Modlitwę za poległych pod Krzyżem Pojednania rozpoczął O. Tacjan, kustosz Sanktuarium św. Jana z Dukli

Obchody rozpoczęły się 5 października br. na Cmentarzu Wojennym w Dukli wysłuchaniem hymnów państwowych Czech, Słowacji, Ukrainy i Polski w wykonaniu Orkiestry Wojskowej 21 Brygady Strzelców Podhalańskich z Rze-

ciąg dalszy na str. 6 ►

15 lecie nadania imienia Jana Pawła II

Wymagajcie od siebie, choćby inni od was nie wymagali
(Jan Paweł II)

10 października odbyła się uroczystość z okazji 15. lecia nadania imienia szkole w Łękach Dukielskich Jana Pawła II. Uroczystość rozpoczęła się mszą św. koncelebrowaną w kościele parafialnym pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Łękach Dukielskich, której przewodniczył ks. Edward Wołos, wieloletni proboszcz parafii w Łękach Dukielskich, budowniczy łęckiego kościoła. We mszy św. uczestniczyli: obecny proboszcz parafii ks. Marek Danak i były proboszcz ks. Zdzisław Babiarz. Oprawę liturgiczną

Podczas uroczystości w sali widowiskowo-sportowej w szkole w Łękach Dukielskich

i muzyczną przygotowała społeczność szkoły. Po mszy św. uczniowie szkoły i zaproszeni goście spotkali się w sali widowiskowo-sportowej w budynku szkoły, gdzie po wprowadzeniu sztandaru i odśpiewaniu hymnu szkoły – zebranych przywitała dyrektor szkoły Krystyna Delimata. Dyrektor przedstawiła historię nadania imienia szkole Jana Pawła II, po

czym odbyła się część artystyczna. Wystąpił chór szkolny a dzieci i młodzież wystąpiły z programem patriotyczno-religijnym związanym z Osobą Patrona szkoły. W uroczystości uczestniczył burmistrz Dukli Andrzej Bytnar, przewodniczący Rady Miejskiej w Dukli Andrzej Dziedzic, zastępca burmistrza Dukli Elżbieta Wróbel, sekretarz Gminy Dukla Halina Cycak, skarbnik Gminy Dukla Jolanta Bik, a także dyrektorzy placówek oświatowych z gminy Dukla i inni zaproszeni goście: były burmistrz Dukli Marek Górak, radny powiatu krośnieńskiego Andrzej Krężałek. Były także prezenty dla szkoły, okolicznościowy grawerton od burmistrza Dukli Andrzeja Bytnara oraz tort od rodziców ze szkoły w Łękach Dukielskich.

Burmistrz Andrzej Bytnar wręcza okolicznościowy dyplom pani dyr Krystynie Delimacie

Krystyna Boczar-Różewicz

Złota myśl:

Pamiętaj, że jesteś człowiekiem.

[Simonides]

W listopadowym numerze:

15 lecie nadania imienia Jana Pawła II.....	2
Oddano hołd poległym podczas Operacji Dukielsko-Preszowskiej	2
Wszystkich Świętych	3
Nowy przepust w Teodorówce.....	4
Z posiedzenia Rady.....	4
Ratowanie najcenniejszych nagrobków.....	5
W oczekiwaniu na powrót żyrandoli.....	6
Regionalne Centrum Kultury w Równem	7
Rekordowe zakończenie sezonu motocyklowego	8
Hubert Wierdak pierwszy na Górze Cergowej.....	8
Nowy 9 km szlak czerwony pieszo -rowerowy.....	9
Leśnicy znaleźli skłusowanego wilka	9
„Wystawa 3xL”	10
Warsztaty twórcze	10
Przełęcz dukielska w pradziejach	11
Dzień Edukacji Narodowej	12
Święto Seniora w Nowej Wsi.....	12
Historia mostu na Popardach obok Dukli	15
Ziemia ojczysta.....	16
V Rajd Rowerowy „OIKOUMENE”	16
TEART POLSKA 2017.....	17
Patriotyczne śpiewanie	18
Gaudeamus igitur w Dukli	18
Wyprawa starszaków nad Jeziorko Duszatyńskie.....	21
Poetyckie spotkanie w Muzeum.....	21
Cyklokarpaty Szczawnica	22
Cyklokarpaty Wierchomla.....	22
VII Liga Szachowa o Puchar Burmistrza Dukli.....	22
Michał Cichoń Zopen na Fanie.....	23
II Turniej Mini Piłki Siatkowej Dziewcząt	23
Bezpieczny Senior.....	25
Szlakiem niebieskim od Wysowej do Ożennej	27
Łowiectwo i ekologia.....	27
W pasiece.....	28
Prawo przy porannej kawie	28
Przepisy ruchu drogowego w praktyce.....	30

DUKLA.pl - miesięcznik (www.dukla.pl/dps)

Wydawca: Ośrodek Kultury w Dukli, ISSN 2080-0835

Adres redakcji: 38-450 Dukla, Trakt Węgierski 11, p. 309, tel. (+48) 13-432-91-33, fax (+48) 13-433-10-11, e-mail: dps@dukla.pl

Redaguje zespół: Krystyna Boczar-Różewicz - red. naczelna, Wiktor Szyniak - red. techniczny - skład i łamanie, Janusz Krowicki - wyd. internetowe, Halina Cycak, Barbara Pudło
Współpracujący: Witold Puz, Maria Walczak, Aleksandra Żółkoś
Druk: Drukarnia „HEDOM”, ul. Kletówki 54a, Krosno, tel./fax 13 432 02 02, www.hedom.pl

Za treść reklam redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do skracania artykułów i adiustacji tekstów. **Materiały przyjmujemy do 20. każdego miesiąca.** Dostarczone materiały można odebrać w siedzibie redakcji.

Numer zamknięto dnia 31. 10. 2017 r.

Udostępniono do sprzedaży 3. 11. 2017 r. Nakład 450 egz.

OKŁADKA: Cmentarz komunalny w Dukli. Fot. kbr

Wszystkich Świętych

Pamięć o zmarłych towarzyszy ludziom na całym świecie, niezależnie od miejsca i czasu, światopoglądu i religii. W katolickiej Francji już w IX w., obchodzono ten dzień jako uroczystość Wszystkich Świętych. Wszyscy zmarli w ludzkiej pamięci istnieli dzięki swoim dobrym uczynom na ziemi, dlatego obchodzono go radośnie. Do dnia dzisiejszego odprawiający tego dnia nabożeństwa księża ubrani są w białe szaty mszalne. Dzień Zaduszny, czyli właściwie Święto Zmarłych - przypadające 2 listopada - wprowadzono do liturgii Kościoła powszechnego ponad sto lat później, w 998 roku. Ten dzień był poświęcony zmarłym, których dusze mogą być zbawione dzięki jałmużnie i modlitwom. W Polsce tradycja Dnia Zadusznego znana była powszechnie w XV wieku. Zgodnie z polską tradycją, to właśnie 1 listopada jest najważniejszym dniem obchodów zadusznych i odwiedzania cmentarzy. Następujący po nim dzień - Dzień Zaduszny - nie jest powszechnie obchodzony, chociaż w kościołach odprawiane są nabożeństwa żałobne.

1 listopada to taki dzień, kiedy przychodzimy na cmentarze, zapalamy znicze, wdychamy, tęsknimy, wspominamy i... odchodzimy. Życie bowiem ma swój początek i swój koniec, i tylko od nas zależy co ocalimy i o czym będziemy pamiętać. Wspominamy dziadków, niektórzy już rodziców, niektórzy swoje dzieci, przyjaciół, znajomych, czasami swoich nauczycieli, którzy już odeszli.....

Dla tych, którzy lubią poezję drukujemy wiersze Adama Czaj z Równego, jeden z nich poświęcony jest Edwardowi Kleinowi, nauczycielowi języka polskiego w dukielskim liceum, który był nauczycielem autora wierszy, moim również.

Krystyna Boczar-Różewicz

KWIATY ŻAŁU

Jak każdego roku przychodzę do ciebie, na twój grób, przynoszę kwiaty, zapalam znicze wokół ciepłe płomyki wspomnień i chłodna zaduma jest cicho, już nie grają pogrzebowe dzwony i tylko czasem ciszę rozrywa głośny płacz – wieje łez wiatr a na grobach zakwitają piękne kwiaty żalu jest cicho, już nie grają pogrzebowe dzwony i tylko serce śpiewa –

- wieczne odpoczywanie racz im dać Panie i niech im świeci Światłość Twoja jak każdego roku przychodzę na twój grób.

OSTATNIA DROGA

Przyjacielu odchodzisz żałobnych świec pieśnią i cisy szafirem i białych kwiatów modlitwą to jest twoja ostatnia, najdłuższa droga człowieczej samotności.

ZAPACH RÓŻ

(dla Edwarda Kleina)

Ten zapach róż w ogrodzie przypomina mi twoje słowa –
- życie to najpiękniejsza róża z cierniami aż po śmierć a potem jest tylko wieczność, wieczność, wieczność.
Dzisiaj przynoszę ci słoneczne wspomnień róże żeby pięknie zakwitły w ogrodach twojej wieczności.

Nowy przepust w Teodorówce

Przebudowa przepustu drogowego dwuotorowego na drodze gminnej nr 14513 R w miejscowości Teodorówka została zakończona, 23 października br. inwestycja została odebrana przez inwestora - Gminę Dukla. Wykonawcą robót zgodnie z umową przetargową była Firma Formes Sp. z o.o. z Zielonek. Zakres realizowanej inwestycji objął rozbiórkę istniejącej konstrukcji przepustu dwuotorowego z kręgów betonowych o śr. 100 cm i wybudowaniu nowego funkcjonalnego i bezpiecznego obiektu o konstrukcji ramowej wraz z dojazdami.

Wartość realizowanej inwestycji wynosi brutto: 369.341,00 zł. Przedsięwzięcie ma na celu poprawę warunków bezpieczeństwa w ruchu drogowym w Teodorówce.

Janina Cypara

Przepust w Teodorówce po remoncie

Z posiedzenia Rady

Sesja Rady Miejskiej w Dukli odbyła się 28 września 2017 roku w sali konferencyjnej Urzędu Miejskiego w Dukli.

W sesji udział wzięli następujący radni: Jan Dembiczak, Andrzej Dziedzic, Władysław Boczar, Krzysztof Woźniak, Halina Pietruś, Tomasz Węgrzyn, Andrzej Kędra, Ewa Przystasz, Mariusz Folcik, Jan Marszał, Adam Faustus, Zbigniew Głód, Bohdan Gocz i Teresa Belcik.

Ponadto w sesji udział wzięli: Burmistrz - Andrzej Bytnar, Zastępca Burmistrza - Elżbieta Wróbel, Skarbnik Gminy - Jolanta Bik, zaproszeni goście, kierownicy jednostek organizacyjnych i sotsysi. Liści obecności stanowią załącznik do protokołu.

Porządek obrad przedstawiał się następująco:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie prawomocności obrad.
2. Przyjęcie protokołu z XLII sesji Rady Miejskiej w Dukli.
3. Informacja Burmistrza z działalności międzysesyjnej.
4. Informacja z realizacji uchwał Rady Miejskiej w Dukli.
5. Informacja z realizacji zadań związanych z utrzymaniem porządku i czystości na terenie Gminy Dukla.
6. Informacja z wykonania budżetu Gminy Dukla za I półrocze 2017 roku.
7. Zapytania i wolne wnioski.
8. Podjęcie uchwał w sprawach:
 - a) stwierdzenia przekształcenia dotychczasowej sześciolletniej Szkoły Podstawowej im. Bohaterów Walk o Przełęcz Dukielską w latach 1944-1945 w Dukli, w ośmioletnią Szkołę Podstawową im. Bohaterów Walk o Przełęcz Dukielską w latach 1944-1945 w Dukli (druk nr 273),
 - b) stwierdzenia przekształcenia dotychczasowej sześciolletniej Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Gtojskach, w ośmioletnią Szkołę Podstawową im. Jana Pawła II w Gtojskach (druk nr 274),
 - c) stwierdzenia przekształcenia dotychczasowej sześciolletniej Szkoły Podstawowej im. Bohaterów Operacji Karpacko-Dukielskiej

skiej w Iwli, w ośmioletnią Szkołę Podstawową im. Bohaterów Operacji Karpacko-Dukielskiej w Iwli (druk nr 275),

- d) stwierdzenia przekształcenia dotychczasowej sześciolletniej Szkoły Podstawowej w Wietrznie, w ośmioletnią Szkołę Podstawową w Wietrznie (druk nr 276),
- e) stwierdzenia przekształcenia Zespołu Szkół Publicznych w Jasionce, w skład którego wchodzi Szkoła Podstawowa i Gimnazjum, w Szkołę Podstawową w Jasionce (druk nr 277),
- f) stwierdzenia przekształcenia Zespołu Szkół Publicznych w Łękach Dukielskich, w skład którego wchodzi Szkoła Podstawowa i Gimnazjum, w Szkołę Podstawową w Łękach Dukielskich (druk nr 278),
- g) stwierdzenia przekształcenia Zespołu Szkół Publicznych w Równem, w skład którego wchodzi Szkoła Podstawowa i Gimnazjum, w Szkołę Podstawową w Równem (druk nr 279),
- h) stwierdzenia przekształcenia Zespołu Szkół Publicznych w Tylawie, w skład którego wchodzi Szkoła Podstawowa i Gimnazjum, w Szkołę Podstawową w Tylawie (druk nr 280),
- i) zmian w uchwale budżetowej Gminy Dukla na rok 2017 (druk nr 281),
- j) zmian w Wieloletniej Prognozie Finansowej Gminy Dukla (druk nr 282),
- k) zmiany uchwały własnej dotyczącej ustalenia dopłaty do wybranych taryfowych grup odbiorców usług wodno-kanalizacyjnych (druk nr 283),
- l) uchylenia uchwały własnej dotyczącej zaciągnięcia zobowiązania na rok 2018 (druk nr 284),
9. Odpowiedzi na zapytania i wnioski.
10. Oświadczenia i informacje.
11. Zamknięcie sesji.

Rada Miejska po wysłuchaniu opinii poszczególnych komisji podjęła następujące uchwały:

- a) Uchwałę nr XLIII/266/17 w sprawie stwierdzenia przekształcenia dotychczasowej sześciolletniej Szkoły Podstawowej im. Bohaterów Walk o Przełęcz Dukielską w latach 1944-1945 w Dukli, w ośmioletnią Szkołę Podstawową im. Bohaterów Walk o Przełęcz

Ratowanie najcenniejszych nagrobków

Prace na dukielskiej nekropoli

W najstarszej części cmentarza komunalnego w Dukli położonego przy ul. Pocztowej od kilku lat trwają prace konserwatorskie zmierzające do uratowania najcenniejszych nagrobków tej nekropoli.

Dukielską w latach 1944-1945 w Dukli. Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 14 radnych).

- b) Uchwałę nr XLIII/267/17 w sprawie stwierdzenia przekształcenia dotychczasowej sześciolletniej Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Gtojskach, w ośmioletnią Szkołę Podstawową im. Jana Pawła II w Gtojskach. Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 13 radnych).
- c) Uchwałę nr XLIII/268/17 w sprawie stwierdzenia przekształcenia dotychczasowej sześciolletniej Szkoły Podstawowej im. Bohaterów Operacji Karpacko-Dukielskiej w Iwli, w ośmioletnią Szkołę Podstawową im. Bohaterów Operacji Karpacko-Dukielskiej w Iwli Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 13 radnych).
- d) Uchwałę nr XLIII/269/17 w sprawie stwierdzenia przekształcenia dotychczasowej sześciolletniej Szkoły Podstawowej w Wietrznie, w ośmioletnią Szkołę Podstawową w Wietrznie. Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 13 radnych).
- e) Uchwałę nr XLIII/270/17 w sprawie stwierdzenia przekształcenia Zespołu Szkół Publicznych w Jasionce, w skład którego wchodzi Szkoła Podstawowa i Gimnazjum, w Szkołę Podstawową w Jasionce. Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 13 radnych).
- f) Uchwałę nr XLIII/271/17 w sprawie stwierdzenia przekształcenia Zespołu Szkół Publicznych w Łękach Dukielskich, w skład którego wchodzi Szkoła Podstawowa i Gimnazjum, w Szkołę Podstawową w Łękach Dukielskich. Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 13 radnych).
- g) Uchwałę nr XLIII/272/17 w sprawie stwierdzenia przekształcenia Zespołu Szkół Publicznych w Równem, w skład którego wchodzi Szkoła Podstawowa i Gimnazjum, w Szkołę Podstawową w Równem. Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 14 radnych).
- h) Uchwałę nr XLIII/273/17 w sprawie stwierdzenia przekształcenia Zespołu Szkół Publicznych w Tylawie, w skład którego wchodzi Szkoła Podstawowa i Gimnazjum, w Szkołę Podstawową w Tylawie. Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 14 radnych).
- i) Uchwałę nr XLIII/274/17 w sprawie zmian w uchwale budżetowej Gminy Dukla na rok 2017. Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 14 radnych).
- j) Uchwałę nr XLIII/275/17 w sprawie zmian w Wieloletniej Prognozie Finansowej Gminy Dukla. Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 14 radnych).
- k) Uchwałę nr XLIII/276/17 w sprawie zmiany uchwały własnej dotyczącej ustalenia dopłaty do wybranych taryfowych grup odbiorców usług wodno-kanalizacyjnych Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 14 radnych).
- l) Uchwałę nr XLIII/277/17 w sprawie uchylenia uchwały własnej dotyczącej zaciągnięcia zobowiązania na rok 2018. Uchwałę podjęto jednogłośnie (głosowało 14 radnych).

Pełne teksty uchwał dostępne są na stronie internetowej: www.bip.dukla.pl

Halina Cycak
 Sekretarz Gminy Dukla

Nagrobek dziecka Janusza Kopystyńskiego przed i po renowacji

Nagrobek Jana Sereidy przed i po renowacji

Kilkanaście nagrobków kamiennych, opuszczonych i bez opieki pochodzących z XIX i przełomu XIX/XX w. takie jak: figury Matki Bożej, metalowe i kamienne krzyże oraz pomniki z uwagi na walory artystyczne i religijne zostało wpisanych do rejestru zabytków i objętych ochroną konserwatorską.

W roku 2013 gmina Dukla rozpoczęła ratowanie tych zabytkowych nagrobków przed dalszą degradacją i co roku prace te są kontynuowane. W pierwszej kolejności zostały wybrane do renowacji nagrobki w najgorszym stanie technicznym wzdłuż głównej alei prowadzącej do kaplicy cmentarnej oraz inne usytuowane w na „starej”, części cmentarza.

W poprzednich latach zostało wyremontowane 11 nagrobków, w tym najpiękniejsze nagrobki dukielskiej nekropolii: Karola Reissa, lekarza mieszkającego i pracującego w Dukli w XIX w., Ludwika Dłużniewskiego, powstańca styczniowego z charakterystyczną ko-

ciąg dalszy na str. 9 ►

W oczekiwaniu na powrót żyrandoli

Mieszkańcy Gminy Dukla wysłali petycje od marca 2016 r. o zwrot zabranych bezcennych figurek i żyrandoli z Sanktuarium św. Jana z Dukli do: o. Gwardiana Klasztoru w Dukli, władz miejskich, Wojewódzkiego Biura Ochrony Zabytków w Przemyślu, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie, Biura PiS w Krośnie. Wszyscy jednogłośnie orzekli, że ich miejsce jest w kościele w Dukli. Po kilku wiekach od śmierci św. Jana, zostały one usunięte, a zakonnicy klasztoru „zabezpieczyli” je na wieczny odpoczynek od ludzkiego wzorku w piwnicach depo-

zytu leżajskiego Muzeum OO. Bernardynów.

Jak wynika z dotychczasowej korespondencji zabytkowe oświetlenie zostało zabrane z kościoła i wymienione na reflektory garażowe.

Wojewódzkie Biuro Ochrony Zabytków w Przemyślu poświadczyło na piśmie, że zmiany zostały wykonane bez zezwolenia i w dalszym ciągu kładzie nacisk, aby wróciły na swoje miejsce czyli do kościoła św. Jana z Dukli.

Czy Zarządca Sanktuarium usłyszysz wreszcie nasz głos i zawiesi żyrandole – 3 szt. na miejsce skąd zostały zabrane?

Dukla - Klasztor - widok z chóru. Żyrandole jeszcze na swoim miejscu

Wierni kościoła potrafią wyrazić swoją wdzięczność i zabezpieczyć potrzeby kościoła, w których zawsze brali czynny udział. Mamy nadzieję, że konserwacja została już wykonana i że uda nam się wspólnie przywrócić dotychczasowy wygląd wnętrza kościoła.

Wierzmy, że nowy gospodarz, o. gwardian i kustosz sanktuarium dołoży wszelkich starań, aby żyrandole znajdujące się w depozycie w Leżajsku wróciły w godne miejsce kultu religijnego, jakim jest Sanktuarium św. Jana z Dukli.

W oczekiwaniu na powrót żyrandoli.

Z szacunkiem i modlitwą

Komitet Społeczny w Cergowej

W załączeniu list od Prowincjała Zakonu Braci Mniejszych w Krakowie.

Oddano hołd poległym podczas Operacji Dukielsko-Preszowskiej

► dokończenie ze str. 2

szowa, gości powitał burmistrz Dukli Andrzej Bytnar. Wzięli w nich udział kombatancki z Polski, Czech, Słowacji i Ukrainy, a także przedstawiciele dyplomacji ze Słowacji: Attache Wojskowy w Ambasadzie Republiki Słowackiej płk. Jaroslav Balaš, Konsul Generalny Republiki Słowackiej Ivan Skorupa, przedstawiciel Ministerstwa Obrony Republiki Słowackiej płk. Radoslav Ivančik, z Czech: Attache Wojskowy i Lotniczy Republiki Czeskiej płk. Juri Pudil, z Rosji: Konsul Generalny Federacji Rosyjskiej Aleksander Minin, duchowni kościoła grecko-katolickiego, władz samorządowych szczebla wojewódzkiego, powiatowego i gminnego, wojska, po-

Regionalne Centrum Kultury w Równem

Regionalne Towarzystwo Historyczne w Równem złożyło wniosek do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, do programu Infrastruktura Kultury na zadanie pod nazwą: „**Regionalne Centrum Kultury w Równem - rozwój infrastruktury kultury na wiejskich terenach Gminy Dukla, Podkarpacie**”. Zgodnie z decyzją Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 27 kwietnia 2017r. uzyskało dotację w wysokości 125.000,00 zł.

► licji, straży pożarnej, mieszkańcy gminy i młodzież szkolna. W uroczystości wzięła udział córka gen. Ludwika Svobodov Zofie Svobodová - Klusáková z córką.

W imieniu Rady Powiatu Krośnieńskiego i starosty krośnieńskiego głos zabrał przewodniczący Rady Kazimierz Gładysz. – *Operacja karpacko – dukielska dla społeczeństwa Podkarpacia stała się trwałym elementem lokalnej świadomości historycznej. Pamięć ogromu przelanej tu krwi i totalnych zniszczeń materialnych ukształtowała warunki i kategorie myślenia oraz działania wielu pokoleń – także tych poległych. Tradycja polska, osadzona w normach chrześcijańskich każe nam szanować poległych i zamordowanych. Nakazuje nam też przechowywać i przekazywać o nich pamięć(...)*

Następnie delegacje poszczególnych władz, organizacji kombatanckich i mundurowych złożyły wieńce na Cmentarzu Wojennym i pod Krzyżem Pojednania, gdzie odmówiono wspólną modlitwę w intencji poległych za ojczyznę. W imieniu gminy Dukla wieńce złożyli: burmistrz Dukli Andrzej Bytnar, przewodniczący Rady Miejskiej w Dukli Andrzej Dziedzic i sekretarz Gminy Dukla Halina Czacak. Modlitwę odmówił w języku polskim kustosz Sanktuarium św. Jana z Dukli o. Taczan, w języku ukraińskim, wikariusz generalny ks. m. tr. Bogdan Stepan reprezentujący ks. arcybiskup metropolitę przemysko-warszawskiego Eugeniusza Popowicza., ks. Michał Kołtun. Druga część obchodów rocznicowych odbyła się w Nowosielskach i Zarszynie. W uroczystości uczestniczyła delegacja z gminy Dukla: burmistrz Dukli Andrzej Bytnar, przewodniczący Rady Miejskiej w Dukli Andrzej Dziedzic i sekretarz Gminy Dukla Halina Czacak.

Dzień później, 6 października, uroczyste obchody operacji karpacko – dukielskiej odbyły się na Słowacji.

Krystyna Boczar-Różewicz

Gmina Dukla zgodnie z zawartą umową przyznała dotację na realizację zadania publicznego pod nazwą: „Dostosowanie pomieszczeń budynku Domu Ludowego w Równem do potrzeb Regionalnego Centrum Kultury w Równem” dla Regionalnego Towarzystwa Historycznego w Równem, ul. Długa 18 - dotacja w wysokości 41.670,00 zł (słownie: czterdzieści jeden tysięcy sześćset siedemdziesiąt złotych).

Przebudowa części budynku Domu Ludowego w Równem na pomieszczenia Regionalnego Centrum Kultury w Równem etap II obejmuje modernizację pomieszczeń sanitarnych na parterze domu ludowego w Równem w celu dostosowania dla osób niepełnosprawnych, wymianę stolarki okiennej i drzwiowej sali Domu Ludowego w Równem oraz zakup wyposażenia - dostawa krzeseł, klimatyzatora i systemu monitoringu.

Realizacja zadania ma na celu wesprzeć inwestycje w zakresie poprawy infrastruktury poprzez tworzenie przyjaznej i nowoczesnej bazy technicznej. Zadanie jest niezwykle ważne dla lokalnej społeczności we wszystkich grupach wiekowych. Mieszkańcy wykazują dużą aktywność w zakresie działalności kulturalnej, rekreacyjnej itp.

Regionalne Towarzystwo Historyczne w Równem dba o rozwój kultury w naszej miejscowości, m.in. organizuje imprezy kulturalne, w tym dożynki, na które przygotowane są przedstawienia, często o tematyce dotyczącej odchodzących w zapomnienie tradycji i zwyczajów. Do występu w przedstawieniach angażowana jest również młodzież szkolna, dzięki temu może rozwijać swoje zainteresowania i miło spędzić wolny czas. Dzięki działaniom Stowarzyszenia zwiększa się integracja środowiska i zacieśniają się więzy międzypokoleniowe.

W ramach stowarzyszenia działa grupa teatralna „Mało poważni”, którą tworzą mieszkańcy wioski, a wśród nich przedstawiciele władz wiejskich, nauczyciele, dzieci i młodzież szkolna. Już od kilku lat corocznie RTH współuczestniczy w organizacji dożynek wiejskich oraz przygotowywanych spektaklach na podstawie własnych sce-

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

nariuszy. Stowarzyszenie szyje stroje, wykonuje dekoracje, tworzy muzykę. I chociaż próby odbywają się podczas wakacji, młodzież bardzo chętnie w nich uczestniczy. Grupa teatralna ma na swoim koncie 5 spektakli teatralnych. Na scenie występują wspólnie trzy pokolenia: dziadkowie, rodzice i dzieci. Ma to bardzo pozytywny wpływ szczególnie na rozwój młodych ludzi i ich relacje ze starszymi, uczy szacunku do drugiego człowieka, odwagi i śmiałości, daje wiarę w siebie.

Scenę w Domu Ludowym w Równem często wykorzystuje szkoła organizując uroczystości środowiskowe m.in. Dzień Matki i Ojca, Dzień Babci i Dziadka, Święto Patronów Szkoły, Wigilię i wiele innych. Występy swoje prezentuje na niej również szkolny teatr „Klakier”, który ma na swoim koncie wiele przedstawień i liczne sukcesy, m.in. I miejsce w województwie za autorski spektakl pt. „Niezwykłe przygody Ufki i Ufcia”.

Na scenie tej mają miejsce coroczne biesiady organizowane przez Koło Gospodyń Wiejskich, podczas których występują liczne zespoły folklorystyczne, w tym także zespół Równianie.

Pomieszczenia, które zostaną przygotowane przyczynią się do poprawy warunków prowadzenia działalności kulturalnej. Z powstałych pomieszczeń będą mogły korzystać wszelkie organizacje wiejskie, stowarzyszenia, młodzież szkolna, nauczyciele i wszyscy mieszkańcy wioski.

Grupa wiekowa dorośli i seniorzy to osoby inicjujące życie kulturalne na wsi. W Równem jest wielu zdolnych i aktywnych ludzi, którzy swój potencjał chętnie wykorzystują społecznie w ramach rozwoju kultury. Dla osób aktywnych zawodowo jest to okazja do oderwania się od codzienności, a dla seniorów możliwość wyjścia z domu i obcowania z innymi ludźmi. Stworzenie odpowiedniego zaplecza i zakup niezbędnego wyposażenia ułatwiłoby rozwój miejscowości pod względem kulturowym i społecznym.

Realizacja zadania jest bardzo ważna dla rozwoju miejscowości Równem. Potrzebujemy infrastruktury aby tworzyć i przekazywać kulturę. Regionalne Centrum Kultury w Równem pozwoli realizować działania historyczno kulturalne.

Mariusz Folcik

MINISTER PROWINCJALNY
PROWINCJA NIEPOKALANEGO POZCĘCIA NMP OJCÓW BERNARDYNÓW
ZAKONU BRACI MNIEJSZYCH

L.dz.396/17

Kraków 01.08.2017

W odpowiedzi na otrzymane pisma z dnia 19.07.2017r oraz wcześniejsze (będące poza moją ministerialną jurysdykcją) zebrane z dnia 01.06.2016, 26.04.2017, wnikliwej analizie chciałbym wyrazić wdzięczność za monitorowanie przez Członków Komitetu Społecznego wydarzeń związanych z naszym Sanktuarium św. Jana z Dukli w Dukli. Przesłane pisma do Kurii Prowincjalnej świadczą o Waszej miłości i trosce do miejsca poświęconego przez rzeszę pielgrzymów Ziemi Dukielskiej i wierze, która od wieków zanurza całe pokolenia tych dla których Bóg uczynił św. Jana wzorem do naśladowania oraz Apostołem zgody i pojednania. Pouczeni i zachęteni przykładem Patrona Polski pragniemy również w tym duchu realizować nasze chrześcijańskie powołanie.

W trosce o wspólne dobro chciałbym esencjonalnie odnieść się do kwestii żyrandoli z nawy głównej naszego kościoła oraz figurek z ołtarza głównego, które zostały umieszczone w ołtarzu. Natomiast żyrandole są zabezpieczone w naszym Muzeum w Leżajsku a po dokonaniu wnikliwej analizy będą umiejscowione w godnym obszarze kultu religijnego służąc wiernym czcicielom św. Jana z Dukli.

Tudzież sprawa ustanowienia Sanktuarium Bazyliką Mniejszą jest permanentnie monitorowana przez władze Kościoła z nadzieją, że również Dukla doczeka się Kościoła papieskiego jakim jest Bazylika. Wierzę, że wspólnym działaniem i modlitwą dzieła te zostaną sfinalizowane jeśli taki jest zamysł Boga i Jego Święta Wola, która objawia się w nauce Kościoła w duchu posłuszeństwa i odczytywania znaków czasu. Tym samym zaznaczam, że niniejsze pismo jest ostateczne w ww. sprawach

Z wyrazem szacunku i modlitwą

Fr. Marcelli R. Gęśła OFM
Sekretarz Prowincji

Fr. Teofil Czarniak OFM
Minister Prowincjalny

30-960 Kraków, ul. Bernardyńska 2, skr. poczt. 765, tel. +48 12 42 96 317, fax: +48 12 42 27 276
www.bernardyni.com e-mail: kuria@bernardyni.com

Rekordowe zakończenie sezonu motocyklowego

terazKrosno.pl

Motocykliści z Podkarpacia pożegnali w niedzielę 15 października br. sezon. Na Pustelnię Św. Jana z Dukli w Trzycanie przyjechała rekordowa liczba motocyklistów.

IX Beskidzkie Zakończenie Sezonu Motocyklowego ściągnęło do Trzyciany i Dukli około 3000 motocyklistów. Jak szacują organizatorzy była to rekordowa jak do tej pory liczba uczestników. Niewątpliwym wpływem na frekwencję motocyklistów miała dobra pogoda, która od dłuższego czasu nie sprzyjała fanom dwóch kółek.

Tradycyjnie fani dwóch kółek spotkali się w miejscu szczególnym, na Pustelni św. Jana z Dukli. W niedzielę o godzinie 12:00 odprawiona została uroczysta msza święta gdzie miłośnicy jednośladów dziękowali za pomyślne zakończenie sezonu, a także modlili się za swoich zmarłych kolegów.

Serdeczne podziękowania należą się Ochotniczej Straży Pożarnej za pomoc w organizacji imprezy.

źródło: www.terazkrosno.pl

Hubert Wierdak pierwszy na Górze Cergowej

Góra Cergowa (716 m n.p.m) o charakterystycznej sylwetce górująca nad Duklą była metą XVIII edycji biegu na jej szczyt. Wcześniejsze kilkudniowe opady deszczu sprawiły, że w niektórych miejscach było bardzo ślisko, szczególnie fragment przed mostkiem za kapliczką (Zakluczyna) oraz strome podejście od strony Złotej Studzienki.

W tym roku wystartowało 46 biegaczy, wiele nowych twarzy, między innymi zawodnicy ze Słowacji. Start zlokalizowany był przy ośrodku MO-SiR Dukla, tam też odbywała się dekoracja najszybszych w kategoriach wiekowych oraz

Open. Dla najszybszych w Open organizator zadbał o nagrody finansowe. Najszybszym zawodnikiem był **Hubert Wierdak**, który potrzebował 28 minut i 1 sekundy na dotarcie do mety. Za nim uplasował się **Tomasz Pocięcha**, trzeci był **Damian Dziewiński**. Wśród pań najszybsza była **Katarzyna Albrycht** (35 min 24 sek), druga na metę wbiegła **Izabela Zatorska**, trzecia rywalizację ukończyła **Anna Łuszczyc**.

Mateusz Lorenc

Start zawodników

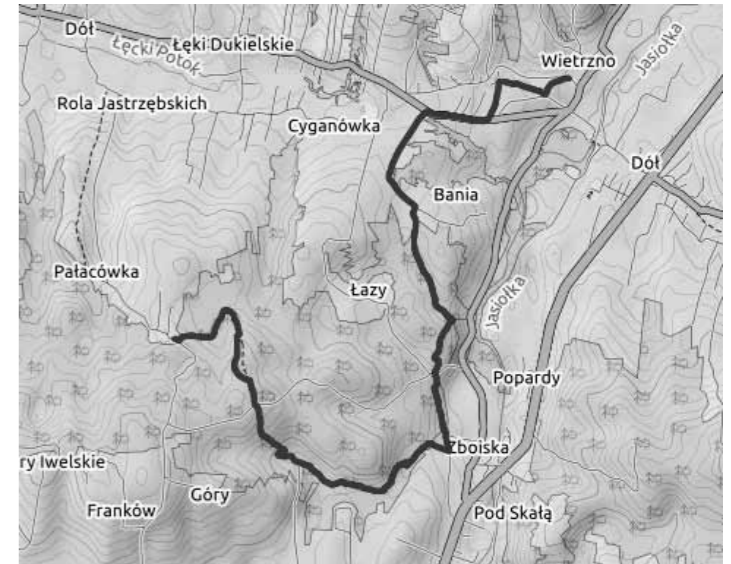
Anna Misiołek

Nowy 9 km szlak czerwony pieszo -rowerowy

Na początku października br. zakończono prace przy znakowaniu nowego, czerwonego szlaku pieszo-rowerowego o długości 9 km. Szlak zaczyna się przy Domu Ludowym w Wietrznie i kończy w Pałacówce. Pogoda w tej chwili nie jest sprzyjająca, ale warto jeśli nie rowerem to pieszo przejść trasę w ramach poprawiania, albo utrzymania właściwej kondycji.

Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji i Gmina Dukla dziękują Nadleśnictwu Dukla za pomoc w przygotowaniu trasy. Link do trasy oraz profilu można zobaczyć na stronie www.mosir.dukla.pl, można tam również pobrać link do GPX.

Mateusz Lorenc, kbr

Leśnicy znaleźli skłusowanego wilka

W samo południe 3 października przy drodze leśnej w miejscowości Surówka (leśnictwo Szachty), leśnicy z Nadleśnictwa Rymanów znaleźli martwego wilka. To kilkuletnia wadera, która była w dobrej kondycji. Wstępne oględziny wskazują na kłusownictwo, widoczny jest bowiem wlot pocisku.

O zdarzeniu natychmiast poinformowano Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska i Policję.

Śmierć musiała nastąpić najwyżej dzień - dwa wcześniej, natomiast same okoliczności wydają się dość tajemnicze - zaznacza Paweł Panaś, nadleśniczy Nadleśnictwa Rymanów. - Zrobimy wszystko, by wyjaśnić je i doprowadzić do ujawnienia sprawcy tego przestępstwa.

Wilki są pod ochroną gatunkową. Za wejście w posiadanie okazu takiego zwierza grozi kara pozbawiania wolności od 3 miesięcy do 5 lat (Art. 127a ust. 1. ustawy o ochronie przyrody).

Tekst: Edward Marszałek
Rzecznik prasowy RDLP w Krośnie

Zdjęcie: Artur Kotyrba - Nadl. Rymanów

Ratowanie najcenniejszych nagrobków

► dokończenie ze str. 5

lumną z motywem liści laurowych, Anny Horak, żony duklińskiego lekarza, Kazimierzy z Paluchów Minkusiewiczowej żony rejenta i burmistrza Dukli Floriana Minkusiewiczza. W roku bieżącym zostały ukończone prace remontowo-renowacyjne 4 kolejnych nagrobków:

- 1) Ks. Jana Zwolińskiego i Jego Rodziny
- 2) Nagrobek Nieznanego Zmarłego
- 3) Nagrobek dziecka Janusza Kopystyńskiego
- 4) Nagrobek Jana Sereży

Wykonane kompleksowe prace konserwatorsko-renowacyjne poprawiły stan techniczny nagrobków oraz przywróciły utracone walory estetyczne. Odwiedzający groby swoich bliskich na cmentarzu komunalnym w Dukli, mogą zobaczyć odnowione pomniki, krzyże i figury, które wyróżniają się na tle innych współczesnych nagrobków. Ogólny koszt renowacji i konserwacji w roku bieżącym to 51 000,00 zł.

Pamięć o tych, którzy mieszkali i pracowali w Dukli jest naszym obowiązkiem, a same pomniki są naszym dziedzictwem kulturowym i są świadectwem naszej kultury.

W większości przypadków nikt nie dbał o te groby, rodziny wyjechały z Dukli lub już nie żyją. Odpowiedzialność za ich ochronę spoczywa na nas, mieszkańcach gminy, zwłaszcza, że są to nagrobki osób zasłużonych dla Dukli, pracujących tu lekarzy, burmistrzów, czy też ich rodzin.

Stanisława Fornal, kbr
Fot. Przemysław Michalski

„Wystawa 3xŁ”

W czwartek 28 września 2017 r. o godzinie 17.00 w Galerii Transgranicznego Centrum Wymiany Kulturalnej odbył się wernisaż prac zatytułowany „3xŁ”. Jego autorami była rodzina Łachów, pochodząca z Miejsca Piastowego, dla której działalność artystyczna jest pasją i sposobem na życie. Córka Natalia wraz z rodzicami - Agatą i Kazimierzem skompletowali różnorodną wystawę, na którą składają się ilustracje, malarstwo i rzeźba.

Natalia Łach – jest absolwentką Liceum Plastycznego w Krośnie, oraz Grafiki na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Uzyskała dyplom w pracowni Projektowej prof. Wiesława Grzegorzczaka i mgr Marcina Dudka oraz w pracowni Druku Wypukłego prof. Krzysztofa Skróczewskiego i dr Łukasza Cywickiego. Pracuje na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Zajmuje się grafiką komputerową i ilustracją.

Agata Łach – ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Miejscu Piastowym. Zawodowo zajmuje się wytworzeniem obiektów przestrzennych i reliefów ze szkła metodą fusingu. Malarstwo i czytanie to pasje, którym poświęca się w wolnym czasie.

Artyści wraz z dyrektorem Ośrodka Kultury w Dukli

Kazimierz Łach – jest absolwentem Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu oraz Wydziału Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Dyplom uzyskał w pracowni Rysunku prof. Doroty Jajko-Sankowskiej. Od ponad trzydziestu lat jest nauczycielem snycerstwa w Liceum Plastycznym w Krośnie. Prowadzi działalność plastyczną w zakresie malarstwa, rysunku i rzeźby.

Katarzyna Błaż

Warsztaty twórcze

W ramach mikroprojektu „Słowiańscy bliźniacy” – mozaika tradycji. Odnajdywanie podobieństw w kulturze polskiej i słowackiej”, odbyły się „Warsztaty twórcze” skierowane do mieszkańców Dukli i Svidnika. W dniach 29 – 30 września 2017 r. po stronie Polskiej odbyła się pierwsza część warsztatów, podczas których uczestnicy poznali historię i technikę pisania Ikon - obrazu o tematyce religijnej malowanego na desce, przedstawiającego świętych, sceny biblijne. W tajniki „sztuki Ikonopisarstwa” uczestników wprowadził instruktor słowacki - duchowny Jan Pajkos. Po zapoznaniu się ze znaczeniem Ikon oraz jej bogatą symboliką, uczestnicy mogli spróbować swoich sił i „napisać” ikonę z wizerunkiem pantokratora czyli przedstawieniem postaci Jezusa Chrystusa.

Tydzień później na Słowacji w Svidniku odbyła się druga część warsztatów. Tematem tego spotkania, prowadzonego przez Panią instruktorkę – Joannę Sadow-

ską – Wrzecionko, był „Świat Filcu”. W ramach warsztatów w pracowni Podduklianské osvetové stredisko vo Svidniku zebrała się liczna grupa pań, które wykonały w technice filcowania „na mokro” szale, kamizelki i biżuterię. Metoda ta polega na formowaniu włókien wełny w jednolity zbity materiał, przy użyciu ciepłej wody i mydła, poprzez pocieranie i ugniatanie. Uczestniczki warsztatów wykonywały swoje prace z białej wełny pochodzącej z regionu Podkarpacia, a po powstaniu prac i oczyszczeniu ich z mydła zostały one zafarbowane w kąpieli wodnej z barwnikami.

Realizacja „Warsztatów twórczych” przyczyniła się do aktywizacji mieszkańców i artystów z terenu pogranicza polsko-słowackiego, wymiany kulturowej oraz ochrony historii naszych regionów. Wpłynęła też pozytywnie na poszerzenie horyzontów i zdobycie nowych umiejętności uczestników warsztatów.

Warsztaty z filcu w Svidniku

Przełęcz dukielska w pradziejach

19 października 2017 roku w dukielskim Muzeum archeolog Jan Gancarski, dyrektor Muzeum Podkarpackiego w Krośnie i twórca skansenu w Trzcinicy wygłosił prelekcję z prezentacją multimedialną, nt. „Przełęcz dukielska w pradziejach”, która jest najniższą położoną przełęczą w głównym paśmie Karpat i stanowiła wygodny punkt przekraczania tych gór. Jan Gancarski jest badaczem pradziejów i wczesnego średniowiecza na obszarze Karpat polskich, prowadził systematyczne badania powierzchniowe w dorzeczu Wisłoki, odkrywając bogate osadnictwo prehistoryczne. W swoim wykładzie nawiązał do starszej epoki kamienia (paleolitu), kiedy w obu kierunkach przez Przełęcz Dukielską przechodziły grupy łowców i zbieraczy w poszukiwaniu surowców kamiennych i zwierzyny.

W młodszej epoce kamienia (neolit) pierwszymi osadnikami na Pogórzach Karpackich była ludność tzw. kultury pucharów lejkowatych, dowody jej bytności stwierdzono w pobliżu góry Cergowej, w Lubatowej, gdzie odkryto toporek kamienny i fragmenty charakterystycznie zdobionej ceramiki. Ludność kultury pucharów lejkowatych zajmowała się hodowlą i rolnictwem opartym o tzw. metodę wypaleniskową, w celu przygotowania pól pod uprawę wypalano wielkie połacie lasu. W Cergowej (Mała Góra) oraz w Iwli odkryto funkcjonujące w tym czasie kopalnie surowca kamiennego, tzw. margla, z którego produkowano siekiery. Kamień do szlifowania takich siekier został znaleziony w Lubatowej. W pobliżu Dukli znajdują się także liczne kurhany ludności tzw. kultury ceramiki sznurowej, która wypasała na Pogórzach Karpackich liczne stada zwierząt i często przemieszczała się z miejsca na miejsce, nie budując stałych osad. W młodszej epoce kamienia, ludność także przemieszczała się przez Przełęcz Dukielską w obu kierunkach. Z Kotliny Karpackiej przynoszono doskonały surowiec, jakim był np. obsydian.

W epoce brązu dokonał się kolejny przełom technologiczny, pojawił się brąz, czyli stop miedzi i cyny, z którego wykonywano głównie narzędzia oraz ozdoby. W tym czasie na Pogórzach, po północnej stronie Karpat przez cały okres epoki brązu, a także w początkach epoki żelaza,

czyli w tzw. okresie halsztackim, zamieszkiwała ludność, która przybyła tutaj zza Karpat, jak również grupy kulturowe, które wyłoniły się pod wpływem oddziaływań południowych. Wymienić tu można ludność grupy pleszewskiej kultury mierzanowickiej, która zbudowała w Trzcinicy, k. Jasła potężnie ufortyfikowaną osadę obronną oraz ludność wielkiej cywilizacji brązu i złota kultury Otomani-Füzesabony, której osady obronne odkryto także w Trzcinicy, Brzezówce, k. Krosna i liczne osady otwarte, m.in. w Wietrznie-Bóbrce i Potoku, k. Krosna (1700-1350 p. n. Chrystusa). Później obszary te zamieszkiwała ludność kultury pilińskiej i kultury Gava, której osadę i cmentarzisko odkryto m.in. w Wietrznie-Bóbrce. Znaleziono tam m.in. charakterystycznie zdobione naczynia oraz żelazną siekiere, która prawdopodobnie wytworzona została z żelaza uzyskanego z meteorytu. Z tego czasu znane są z Pogórz Karpackich liczne skarby i wyroby z brązu importowane z południa (Hłomcza, Załęże). Takimi przykładami mogą być niedawne odkrycia złotych bransolet z Dębowa, brązowych mieczy k. Nowego Żmigrodu, skarbu bransolet z brązu i paciorków szklanych wraz z naczyniem do wżerania soli z Lubatowej, k. Dukli, czy brązowej siekiery z tulejką, k. Jaślisk. Dowodzi to, że w tym czasie przez Przełęcz Karpackie dokonywał się intensywny transport. Z północy przewożono aż nad Morze Śródziemne bałtycki bursztyn, skóry, a może i niewolników, pozyskując tam zdobycze znacznie wyżej rozwiniętych cywilizacji.

W okresie łatyńskim (400-pocz. n.e.) docierały na Podkarpacie wpływy celtyckie, ślady pobytu Celtów odkryto m.in. na rynku w Krośnie i k. Sanoka. W okresie wpływów rzymskich (0-375 n.e.) na Pogórzach Karpackich odkryto bardzo liczne osady tzw. kultury przeworskiej, na których znajdują się różnorodne importy z obszarów Imperium Rzymskiego przenoszone m.in. przez Przełęcz Dukielską (monety, ozdoby, broń). Ludność kultury przeworskiej dotarła także na tereny dzisiejszej Słowacji. Czasy prehistorii zamyka okres wędrówek ludów (375-550 n.e.), kiedy tereny

Dyr Jan Gancarski podczas wykładu w dukielskim Muzeum

ziem polskich znacznie się wyludniają i dochodzi wówczas do masowych przemieszczeń ludności.

W poł. VI w. pojawiają się tutaj Słowianie, którzy szybko zajmują rozległe obszary Europy. Ich geneza nie została do końca wyjaśniona, choć najprawdopodobniej wylonili się oni z mroków dziejów na terenach położonych między Dniestrem a Bugiem. Już w VIII w. Słowianie zbudowali na przedpolach Przełęczy Karpackich potężne grody obronne, do takich należy m. in. grodzisko w Wietrznie-Bóbrce, Brzezowej i Trzcinicy, gdzie mieszkał bogaty książę słowiański. Grody te najpierw były częścią wspólnot plemiennych, a w początkach XI w. weszły w obręb Polski piastowskiej. Wcześniej obszary te podlegały także oddziaływaniom Państwa Wielkomorawskiego. Docierały tu również wpływy Awarów - koczowniców z terenów Kotliny Karpackiej, a od wschodu i południowego wschodu próbowali atakować Węgrzy i uzbrojone hordy z terenów Rusi. Także w okresie wczesnego średniowiecza, nie mówiąc już o nieco młodszych czasach, Przełęcz Dukielska pełniła funkcję ważnego szlaku komunikacyjnego z południa na północ i w kierunku odwrotnym. Było to łatwe choćby z tego względu, że Beskid Niski jest najniższym pasmem Karpat.

(Aleksandra Żółko w oparciu o wystąpienie Jana Gancarskiego)

Ksawery i Grzegorz

Niczym zwiastun Nowej Ery w Polsce zjawił się Ksawery przyniósł wichry, śniegi, deszcze, i co tylko gorsze jeszcze

* Pokazał za cztery lata że on nie sam, że ma brata także bardzo niedobrego chociaż nosi nazwę „Grzegorz”

P Z
Legionowo Październik 2017

Dzień Edukacji Narodowej

W przeddzień Dnia Edukacji Narodowej, w Urzędzie Miejskim w Dukli odbyło się okolicznościowe spotkanie. To już tradycja, że z okazji „nauczycielskiego” święta nagradzani są dyrektorzy oraz wyróżniający się nauczyciele gminnych placówek oświatowych. Dzień Edukacji Narodowej, to polskie święto państwowe związane z oświatą i szkolnictwem wyższym. Obchodzi się je uroczysto 14 października, na pamiątkę powołania w 1773 roku, z inicjatywy króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, Komisji Edukacji Narodowej.

Dzień Edukacji Narodowej to święto, podczas którego mówi się głównie o roli nauczyciela. Jak mawiała Zofia Kucówna: „Zawód pedagoga jest jednym z najbardziej niewdzięcznych zawodów na świecie. Jeśli w tym zawodzie jest coś z powołania, to to że uczysz pomimo wszystko wytrwale. Wiedząc, że zostaniesz doceniona przez ucznia dopiero w przyszłości”.

Podczas uroczystości **Burmistrz Dukli Andrzej Bytnar** podziękował dyrektorom i nauczycielom, za ich trudną pracę. Zło-

żył również życzenia z okazji tego święta życzył wytrwałości w pracy, oraz realizacji zamierzonych planów. Dziękując za dotychczasową pracę - „prosił o więcej”.

Nagrody w roku 2017 z rąk Burmistrza Dukli za osiągnięcia dydaktyczno-opiekuńcze, ale także za wiele dodatkowych działań otrzymali:

- Elżbieta Knap - Dyrektor Szkoły Podstawowej w Głojscach
- Aleksander Kosior – Dyrektor Szkoły Podstawowej w Tylawie
- Anna Słyś – nauczycielka matematyki i fizyki w Szkole Podstawowej w Równem
- Danuta Patlewicz- nauczycielka przyrody, plastyki w Szkole Podstawowej w Jasionce
- Katarzyna Majchrzak – nauczycielka edukacji wczesnoszkolnej i plastyki w Szkole Podstawowej w Łękach Dukielskich
- Urszula Pachana – Szpiech - nauczycielka języka polskiego w Szkole Podstawowej w Łękach Dukielskich
- Janusz Lis - nauczyciel fizyki w Zespole Szkół Nr 2 w Dukli

• Jarosław Drobinia - nauczyciel informatyki, techniki w Zespole Szkół Nr 2 w Dukli

• Katarzyna Dziadowicz - nauczycielka edukacji wczesnoszkolnej w Szkole Podstawowej w Wietrznie.

Dzień Edukacji Narodowej to bardzo miła uroczystość i potrzebna. Uczy szacunku do nauczyciela, jego pracy i zaangażowania, szacunku do wychowawcy, przewodnika przez wiedzę, jakim jest, bądź powinien być nauczyciel. Niech te wszystkie miłe słowa kierowane w tym wyjątkowym dniu pod adresem nauczycieli dają dodatkową motywację do pracy.

W swoim imieniu chcę również życzyć nie tylko nauczycielom, ale również pracownikom administracji i tym, którzy dbają o porządek w szkole dużo zdrowia, pomyślności, sukcesów zawodowych, cierpliwości i wytrwałości, aby służba dzieciom tym posłusznym i tym niepokornym zrodziła wiele cennych owoców. Należy podkreślić, że zawód nauczyciela choć to praca trudna, to bywa również wdzięczna, bo dzięki Waszej pracy uczniowie mogą liczyć na pomoc i zdobywać wiedzę.

Danuta Szczurek
Dyrektor Zespołu Obsługi Placówek Oświatowych

Dzień Edukacji Narodowej

Fot. Barbara Pudło

Nagrodzeni nauczyciele z burmistrzem Andrzejem Bytnarem, zastępcą burmistrza Elżbietą Wróbel i dyrektorką ZOPO Danutą Szczurek

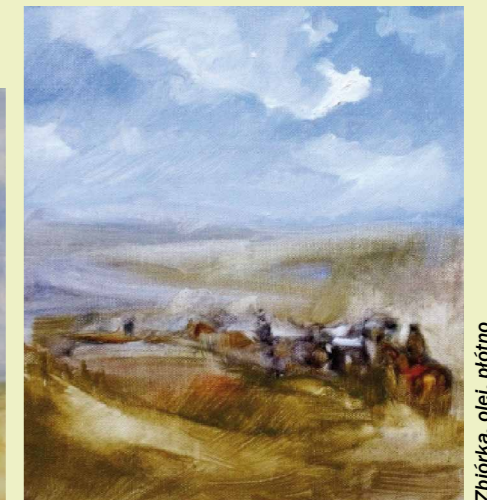

Pani Katarzyna Majchrzak, nauczycielka plastyki w Szkole Podstawowej w Łękach Dukielskich odbiera nagrodę z rąk burmistrza

Wystawa w Muzeum w Dukli

Przemarsz brygady, olej, płótno

Zbiórka, olej, płótno

Święto Seniora w Nowej Wsi...

W kalendarium pojawia się coraz więcej dni, które są okazją do celebrowania dojrzałego wieku. Dzień Seniora obchodzony jest w kilku wariantach na poziomie zarówno lokalnym jak i globalnym. Nasza społeczność lokalna już po raz trzeci świętowała ten dzień w budynku Domu Ludowego w Nowej Wsi., w tym roku przypadało to na 21 października.

Dzień Seniora to szczególne święto, święto ludzi, którym należy się szacunek i uznanie za bezinteresowną miłość, mądrość i doświadczenie. Musimy pamiętać, iż to właśnie dzięki nim nie zapominamy o pięknych obyczajach czy starodawnych tradycjach. To dzięki ich słowom młode pokolenie dowiaduje się prawdy o minionym czasie. To ich ręce sprawiają, że domy rodzinne stają się bezpieczną przystanią, do której wraca się z najdalszych zakątków świata.

W tym cudownym i pełnym wzruszeń dniu byli z nami ksiądz proboszcz Stanisław Siuzdak, Burmistrz Dukli Pan Andrzej Bytnar wraz z małżonką, Sekretarz Gminy Dukla Pani Halina Cycak, dyrektor MOPS-u Pani Małgorzata Bielec, dyrektor Ośrodka Kultury Pani Małgorzata Walaszczyk- Faryj, księża Łukasz Mroczek oraz Marcin Piliszko, przedstawicielki Uniwersytetu III Wieku: Pani Jadwiga Morawska, Pani Lucyna Braja, Pani Halina Twardzik oraz pracownik Urzędu Miejskiego w Dukli ds. promocji Pani Agnieszka Matusik.

Niesamowitą atmosferę tego dnia kreował Zespół „Szarotka” oraz „Kapela Duklanie”. Ich entuzjazm i serdeczność były powodem setek uśmiechów i szczerzej radości wszystkich uczestników imprezy. Dziękujemy za specjalnie przygotowany na ten dzień repertuar oraz zaangażowanie.

Dziękuję za wsparcie finansowe Panu Piotrowi Majkutowi-Prezesowi Zarządu Przedsiębiorstwa Produkcji Materiałów Drogowych w Rzeszowie. Trudno wyobrazić sobie także organizację tego dnia bez pomocy członków Stowarzyszenia „Razem lepiej”. Dziękuję serdecznie za pomoc koleżankom Lucynie Twardzik- Krowickiej, Joannie Dragan, Józefie Kowalskiej, Dorocie Zawada, Annie Olejarskiej, Urszuli Dragan, Joannie Świątek-Chodak oraz Leokadii Mormol. Wsparcie to po raz kolejny udowadnia jak ważne i cenne jest to, aby mieć dobry, zgrany zespół. Przy takiej ekipie nie ma rzeczy niemożliwych!

Drodzy Seniorzy z Nowej Wsi oraz Trzciany- uczestnicy naszego spotkania, dziękuję jednak szczególnie Wam za przybycie, za dobre słowo, za uśmiech, za każdy gest wyrażający zadowolenie, za opowieści, za tańce, za wspomnienia, za stworzenie fantastycznego klimatu i setki innych powodów, aby takie wydarzenie wpisało się na stałe w kalendarz naszych imprez.

Teresa Belcik - Prezes Stowarzyszenia „Razem lepiej”

Prezes Stowarzyszenia Teresa Belcik wręczająca symboliczne róże oraz okolicznościowe dyplomy

V Rajd Rowerowy „OIKOUMENE”

Dzień seniora

Uczestnicy Dnia Seniora w Nowej Wsi

Przełęcz Dukielska w pradziejach

Fot. skarbu arch. Podkarpackiego Muzeum w Krośnie

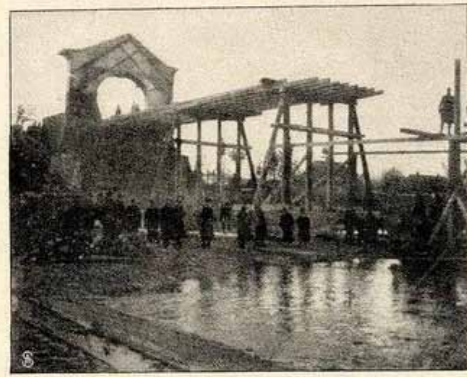

Paciorki ze skarbu w Lubatówce.

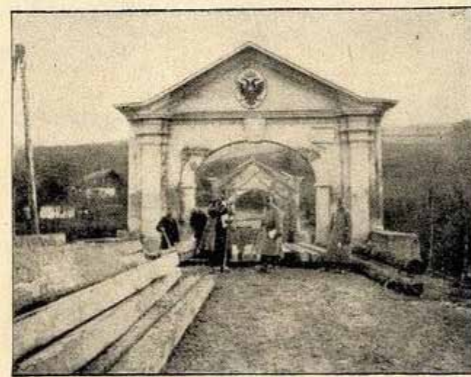

Bransolety ze skarbu w Lubatówce

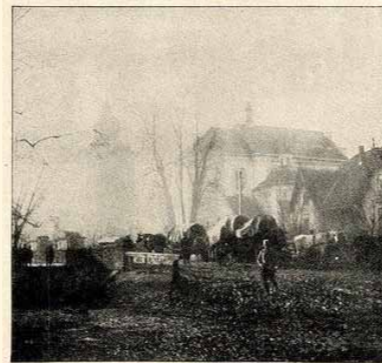
Most na Popardach obok Dukli

Herstellung der Krosno-Dukla-Brücke durch öst.-ung. Militär.

Die zerstörte Krosno-Dukla-Brücke in Galizien.

Alte Kirche in Dukla (Galizien). Deferr.-ung. Train im Morgengrauen.

Von der galizisch-ungarischen Grenze
Foto-Report aus dem Kriegsjahr 1915

Von der galizisch-ungarischen Grenze
Foto-Report aus dem Kriegsjahr 1915

Von der galizisch-ungarischen Grenze
Foto-Report aus dem Kriegsjahr 1915

Widok na rozpoczętą budowę mostu betonowo-żelaznego na rzece Jasiołka, łączącego Zboiska z Popardami (przysiółkiem Cergowej) z połowy czerwca 1925 roku. Na pierwszym planie - obok innych urządzeń - widoczna wisząca na linach tymczasowa kładka dla pieszych, umożliwiająca przejście pieszym w trakcie budowy mostu oraz most w okresie zimowym, po oddaniu go do użytku (Zbigniew Szubrycht, „Studia i materiały muzealne”, tom VII, Muzeum Okręgowe Krosno 1998, s. 67-80)

Most na Popardach po zniszczeniu we wrześniu 1939 r.
(zbiory Wiesława Kopczyka)

Most na Jasiołce pod Duklą naprawiony prowizorycznie przez Niemców
(zdjęcie z maja 1941 r. - zbiory Andrzeja Kusz)

Regionalne Centrum Kultury w Równem

Nowo zakupione krzesła, fot. Mariusz Folcik

Widok na mosty na Popardach, październik 2017. Fot. kbr

Historia mostu na Popardach obok Dukli

cz. ostatnia

W numerze sierpniowym i wrześniowym Dukli.pl z 2015 r. zamieszczono artykuły dotyczące historii przeprawy mostowej na rzece Jasiołka zlokalizowanej w Cergowej - przysiółek Popardy. Obecnie, po uzyskaniu nowych informacji, autor uzupełnia przedstawione wcześniej rezultaty poszukiwań historycznych. W pierwszej kolejności należy odwołać się do monograficznego opracowania na temat historycznego mostu w Dukli autorstwa Zbigniewa Szubrychta, zamieszczonego w „Studiach i materiałach muzealnych”, tom VII, Muzeum Okręgowe Krosno 1998, z którego autor wspomnianych wcześniej oraz niniejszego artykułu korzystał przy ich redakcji, a które są częściowym uzupełnieniem wzmiankowanego monograficznego opracowania historycznego.

W ostatniej dekadzie września 1914 r., gdy oddziały rosyjskiej 8 armii generała Brusilowa nadciągały ze wschodu na teren powiatu krośnieńskiego, most dukielski został zniszczony przez saperów armii austro-węgierskiej, aby utrudnić dalsze posuwanie się wojsk rosyjskich. Po odzyskaniu Galicji w wyniku ofensywy gorlickiej rozpoczętej na początku maja 1915 r., przystąpiono do prowizorycznej odbudowy zniszczonego mostu pod Duklą, albowiem przesmyk dukielski posiadał wielkie znaczenie strategiczne podczas wydarzeń rozgrywających się ponad sto lat temu na galicyjskim teatrze wojennym. Tak jak jesienią 1914 r. saperzy armii austro-węgierskiej zniszczyli ten most, tak też saperzy tej armii po ofensywie gorlickiej przeprowadzili jego odbudowę. Wykorzystano w tym celu ocalałe przyczółki i bramy starego austriackiego mostu. Na wycinku z gazety z 1915 r. widać ocalały przyczółek i bramę wjazdową od strony Zboisk zniszczonego drewnianego mostu oraz saperów austro-węgierskich w trakcie realizacji prowizorycznej odbudowy konstrukcji przeprawy.

Tak zrekonstruowana przeprawa przez Jasiołkę funkcjonowała do wiosny 1918 r., kiedy przystąpiono do realizacji solid-

niejszej konstrukcji. Most miał konstrukcję kratownicy wykonanej z drewna jodłowego, występującego licznie w pobliskich lasach. Bramy wjazdowe na most, po obydwu jego stronach zostały rozebrane. Taka konstrukcja została ukończona w czerwcu 1919 r. i funkcjonowała do wiosny 1925 r., kiedy w maju przystąpiono do realizacji nowoczesnego jak na owe czasy mostu żelbetonowego. Większość robót wykonano ręcznie, jedynie przy drążeniu fundamentów przyczółków oraz fundamentów filaru znajdującego się w nurcie Jasiołki, użyto materiałów wybuchowych. Prace te wykonywano do połowy października 1925 r., przy sprzyjających warunkach pogodowych i odpowiednim poziomie wody w rzece. W następnym roku 1926, w okresie od 26 maja do 17 czerwca zrealizowano betonowanie mostu, wcześniej wykonując deskowanie, zbrojenie i pozostałe prace przygotowawcze. 15 sierpnia 1926 r. dokonano odbioru robót, przeprowadzając próby wytrzymałościowe. Natomiast 22 sierpnia ksiądz Jakub Fuk - dziekan z Jasionki jako, że Cergowa z przysiółkiem Popardy, w którym położony był most, należała do parafii w pobliskiej Jasionce, dokonał poświęcenia mostu, po czym nastąpiło jego uroczyste otwarcie.

Most żelbetonowy na Jasiołce pod Duklą przetrwał do kampanii wrześniowej w 1939 r.

9 września o godz. 8.30 kpt Pściuk - dowódca 2 kompanii batalionu I „Dukla” 2 Pułku Piechoty KOP „KARPATY” zarządził wysadzenie połowy mostu od strony Zboisk, zaminowanego wcześniej przez pluton pionierów por. Stanisława Pizarskiego. Zniszczone, zachodnie przęsło mostu od strony Zboisk, leżące w nurcie Jasiołki do dnia dzisiejszego, świadczy o myśli technicznej sprzed prawie stu lat oraz ofiarności polskiego żołnierza podczas kampanii wrześniowej.

Wysadzenie mostu widziała babcia pana Mariusza Pólchlopka ze Zboisk, która jako mała dziewczynka w 1939 roku pasła krowy i słyszała krzyki ratunku po

polsku i dwóch wylatujących w powietrze motocyklistów. Jak później się okazało byli to żołnierze niemieccy, którzy wjechali na most w momencie jego wysadzenia (relacja pana Mariusza Pólchlopka).

Okupant niemiecki dokonał prowizorycznej odbudowy zniszczonej części mostu na ważnej drodze prowadzącej na Słowację i Węgry.

W sierpniu 1944 r. żołnierze z oddziałów partyzanckich Armii Krajowej; ppor Franciszka Kochana „Obłońskiego” i ppor Mariana Szpila „Jarowicza”, tworzących kompanię ppor. Władysława Barana „Bekasa”, zniszczyli odbudowaną prowizorycznie część mostu na Jasiołce pod Duklą, celem utrudnienia dostaw amunicji na linię frontu w rejonie Krosna oraz materiałów budowlanych na wznoszoną linię umocnień w rejonie Dukli. Akcja ta nie znana prawie wcale w szczegółach, w relacji pisemnej Edwarda Koziola „Wiatr” z Wietrzna (*29 V 1923) skierowanej 3 maja 1977 r. do Kazimierza Kresaka (*16 IX 1912 †13 III 1991) ppor - dowódcy placówki AK Chorkówka „Centuria”, „Cecylia”, przebywającego latem 1944 r. we Wietrznie, wyglądała następująco:

Początkiem drugiej dekady sierpnia 1944 r. Edward Koziół przewiózł od Romana Białego około 400 litrów gazy (otrzymuje się ją z tzw. mokrego gazu ziemnego lub w wyniku przeróbki ropy naftowej i stosowana jest jako dodatek do benzyny lub półprodukt do ich produkcji oraz jako rozpuszczalnik) i ukrył ją w nadbrzeżnych łozinach nad Jasiołką, około 250 m od mostu na Popardach. Nocą z 15/16 sierpnia wydzielony patrol z kompanii ZN-24 - oddziału partyzanckiego Armii Krajowej ppor. Władysława Barana „Bekas” z Teodorówki (*26 VI 1913 s. Pawła i Katarzyny zd. Krężel), w którego skład wchodził: Ignacy Muroń „Motor” z Targowisk (*1919), Karol Polnar „Groźny” z Targowisk (*10 XII 1925), Adam Kozubal „Tyka” z Wietrzna (*20 X 1920), Tadeusz Ornatowski „Ryszard” z Teodorówki (*3 IX 1921), Józef Kandefor „Kosa” z Iwonicza (*4 II 1922), Edward Koziół „Wiatr” z Wietrzna (*29 V 1923), Jan Kołacz „Wilc” z Łęk Dukielskich (*18 V 1922), Stanisław Moch „Czujny” bratanek ks. Piotra Mocha administratora parafii rzymsko-katolickiej w Kobylanach oraz jeszcze dwóch partyzantów AK, których nazwiska nie zachowały się w materiałach źródłowych

ciąg dalszy na str. 16 ▶

Ziemia ojczysta

Pod takim tytułem 10 listopada br. odbędzie się otwarcie wystawy w Muzeum Historycznym-Pałac w Dukli na kanwie współpracy Powiatu Krośnieńskiego i Samorządu XVII Dzielnicy Budapesztu.

Wystawa swą tematyką, jak również towarzyszącą jej oprawą muzyczną o wydźwięku patriotycznym w wykonaniu Dawida Dudka, wpisuje się w tegoroczne obchody Święta Niepodległości. Swoje prace zaprezentuje Erzsébet Páljános. Artystka urodziła się w Budapeszcie w 1982 roku. W 2003 roku ukończyła Szkołę Główną Sztuk Pięknych w Óbudai, a w 2010 roku Węgierską Akademię Sztuk Pięknych na kierunku malarstwa i rysunku oraz na wydziale nauczycielskim geometrię wykreślną. Profesorami Artystki byli: Árpád Szabados, Zsigmond Károlyi, Tibor Kiss. Od 2011 roku pracuje w Gimnazjum Zawodowym Sztuki Przemysłowej, jako nauczyciel historii sztuki, geometrii wykreślnej, a także rysunku i malarstwa.

Erzsébet Páljános ma na swoim koncie wiele osiągnięć, prace Artystki były wielokrotnie nagradzane w międzynarodowych konkursach. Brała udział w kilkudziesięciu

wystawach zbiorowych, ma na koncie również kilka indywidualnych wystaw.

Artystka w swojej wypowiedzi artystycznej nawiązuje do ojczystych krajobrazów, do historii swojego kraju, porusza także wątki historyczne, które łączą naród węgierski i naród polski, np. udział Legionu Polskiego w walce o wolność Węgier w latach 1848-1849.

Wielokrotnie pytano Malarkę, dlaczego będąc kobietą maluje sceny batalistyczne? Jak sama mówi: *Na takie pytanie daję zawsze odpowiedź: Czy umiłowanie i znajomość historii jest tylko i wyłącznie domeną mężczyzn?*

Erzsébet Páljános podczas badań drzewa genealogicznego odkryła swego przodka, porucznika o nazwisku Ferenc Páljános, który brał udział w walce o wolność Węgier. Ten fakt sprawił, że zaczęła badać epokę, w której żył, ubiory, muzykę, w tym marsze. Pojechała do Wiednia by

z odwiedzić muzeum wojskowości. Czytała listy żołnierzy, znalazła fragmenty książki kucharskiej używanej przez wojskowych kucharzy, nawet przymierzyła mundur z tamtych czasów. Interesowały Artystkę przeżycia związane z oczekiwaniem na ich powrót do domu, badała też jaka silna była ich tęsknota za ojczyzną. Na swoich obrazach nie przedstawia żołnierzy w walce, ale jak odczuwają lęk, zimno, jak się skradają w ciszy i czują gorące promienie letniego słońca na mundurach. Historyczne pamiątki dostarczyły Artystce silnych przeżyć, zainspirowały do powstania obrazów o tej tematyce. Wyznała też, że jej zamiłowanie do historii zaczęło się tak naprawdę już w wieku dziecięcym, kiedy miała 10 lat przeczytała książkę Gézy Gárdonyi'ego, pt. *Gwiazdy Egeru*. Pamięta, że płakała czytając fragmenty opisujące poczynania Turków zajmujących jej ojczyznę. Nie może sobie wyobrazić życia poza granicami Węgier.

Na co dzień jednak nie żyje przeszłością. Planuje kolejne obrazy i codzienne życie, patrzy w przyszłość. Przekazuje dzieciom wiedzę o sztuce minionych epok, aby mogły kiedyś stworzyć własną, ale również szacunek do historii swojej ojczyzny.

Aleksandra Żółkoś

V Rajd Rowerowy „OIKOUMENE”

16 września 2017 r. w sobotę odbył się V Rajd Rowerowy „OIKOUMENE”, którego miejscem startu były Łęki Dukielskie, a metą – Olchowiec. Rajdy te, do Kościołów różnych wyznań na Dukieliszczyźnie, od pięciu lat organizuje ks. Roman Jagiełło – proboszcz Parafii Polskokatolickiej w Łękach Dukielskich. W tym roku, w związku z 70-tą rocznicą Akcji „Wisła”, trasa rajdu prowadziła szlakiem cerkwi łemkowskich, a główną ideą rajdu było uczczenie pamięci ofiar II wojny światowej. Stanowili je m.in. żołnierze różnych narodowości i wyznań, pogrzebani na cmentarzu wojennym w Dukli, 500 rozstrzelanych Żydów z Dukli i Rymanowa, których zbiorowa mogiła znajduje się w lesie w Barwinku. Ofiarami wojny byli też Łemkowie, masowo wysiedleni ze swoich domostw w 1947 r. podczas Akcji „Wisła”. Trasa rajdu (w obie strony) liczyła 70 km. Znalazły się na niej cerkwie, w których Łemkowie modlili się przed wojną: w Tylawie, Chyrowej, Olchowcu.

Rajd rozpoczął się w Parafii Polskokatolickiej pw. Dobrego Pasterza w Łękach Dukielskich od błogosławieństwa udzielo-

nego w świątyni uczestnikom rajdu przez ks. prob. Romana Jagiełło, również uczestnika rajdu.

W Dukli przed Krzyżem Pojednania ks. Roman odmówił modlitwę o jedność chrześcijan (kontynuując ten zwyczaj, zapoczątkowany pięć lat temu podczas I Rajdu Rowerowego „OIKOUMENE” do Skansenu Kultury Łemkowskiej w Zydranowej). Po jej odmówieniu o. Taczjan Mróz z zakonu OO Bernardynów pobłogosławił uczestników i kapłani zapalili znicze.

Kolejnym ważnym miejscem na trasie był cmentarz wojenny w Dukli, gdzie odmówiona została Modlitwa Pańska i modlitwa za spoczywających tam żołnierzy różnych narodowości i wyznań oraz zapalony znicz.

Następnym punktem zatrzymania się na trasie była kaplica Cerkwi prawosławnej w Tylawie. Kaplica stoi na miejscu wybudowanej w latach 30-tych poprzedniego wieku świątyni (rozebranej po wojnie). Przybycie rajdowiczów zbiegło się z zakończeniem Służby Bożej sprawowanej przez duchownych prawosławnych w Święto Narodzin NMP (u katolików obchodzone 8 września). Po zakończonej li-

turgii ks. dziekan Julian Felańczak z Mochowa serdecznie powitał uczestników rajdu, opowiedział o historii Łemków na Dukieliszczyźnie, o Akcji „Wisła” i wspólnie z drugim duchownym – ks. proboszczem Markiem Gocko z Komańczy, udzielił błogosławieństwa.

Rajdowicze odwiedzili także stojącą niedaleko dawną cerkiew greckokatolicką w Tylawie (obecnie należąca do Kościoła rzymskokatolickiego), po czym grupa ruszyła w kierunku granicy słowackiej. Tam w lesie w Barwinku znajduje się zbiorowa mogiła 500 Żydów z Dukli i Rymanowa, zamordowanych przez hitlerowców w czasie II wojny światowej. Po modlitwie i chwili zadumy rajd ruszył trasą wiodącą przez Mszanę do Chyrowej.

W Chyrowej, w dawnej cerkwi greckokatolickiej (obecnie należącej jako kościół filialny do parafii rzymskokatolickiej w Iwli) powitał rajdowiczów ks. proboszcz Józef Konieczko, który następnie bardzo rzeczowo i ciekawie opowiedział historię tej cerkwi, ikonostasu i zabytkowego, otoczonego od wieków wielkim kultem, obrodu MB Pokrow (Opieki). ▶

TEART POLSKA 2017

24 października 2017r. Ośrodek Kultury w Dukli - partner Teatru Figur z Krakowa gościł na swojej kameralnej scenie artystów w ramach projektu TEART POLSKA 2017. Autorzy teatralnej instalacji pt. „Hulyet, hulyet” przedstawili piękną, poetycką historię inspirowaną „obrazami” z krakowskiego getta.

Opowieść, zrealizowana była w formie gry cieni oprawionych w muzykę oraz relację samej reżyserki. Dwa spektakle zorganizowane w ciągu jednego dnia obejrzało 35 widzów. Po spektaklu obsada przedsięwzięcia zorganizowała warsztaty, podczas których można było poznać zasady technik współgrywania światła i cienia, budowę scenografii, a na koniec stworzyć autorski obraz malowany światłem zachowany w charakterze i formie spektaklu.

Dukielscy licealiści - spektakl Hulyet

Koncepcja i scenariusz: Zespół TFK; reżyseria: Dagmara Żabska, Alla Maslovskaya; scenografia: Agnieszka Polańska, Beata Klimkowska, Edyta Stajniak; muzyka: Andrzej Bonarek; produkcja: Marta Hankus; obsada: Agnieszka Polańska, Piotr Idziak, Mateusz Wróbel, Marta Hankus, Dagmara Żabska. TEATR POLSKA jest ogólnopolskim programem promocji teatru wśród mieszkańców miejscowości, mających ograniczony dostęp do oferty teatralnej.

Program TEART POLSKA organizowany jest od 2009 roku przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Więcej informacji na: www.teatrpolka.pl

▶ Ostatnią miejscowością na trasie łemkowskich cerkwi odwiedzanych w czasie rajdu był Olchowiec i cerkiew greckokatolicka pw. Przeniesienia Relikwi św. Mikołaja. W cerkwi bardzo miło przywitał uczestników rajdu gospodarz – ks. dziekan Andrzej Żuraw z Kościoła greckokatolickiego w Komańczy. Tu zostały przeczytane listy z pozdrowieniami i błogosławieństwem od bpa Wiktora Wysoczańskiego – zwierzchnika Kościoła Polskokatolickiego (czytał ks. Roman Jagiełło), bpa Jana Wątroby – ordynariusza diecezji rzeszowskiej Kościoła Rzymskokatolickiego (czytał ks. Józef Oblój z Desznicy z Kościoła Rzymskokatolickiego). Słowa pozdrowienia i błogosławieństwa od arcybiskupa Eugeniusza Popowicza z Przemysła z Kościoła Greckokatolickiego przekazał ks. dziekan Andrzej Żuraw. Wcześniej,

w Tylawie przekazał takie słowa od bpa Paisjusza z Gorlic z Cerkwi Prawosławnej – ks. dziekan Julian Felańczak. Na mecie rajdu, w cerkwi w Chyrowej zaplanowane też było odznaczenie medalami osób zasłużonych dla krzewienia idei ekumenizmu, a znaleźli się wśród nich duchowni, samorządowcy, sponsorzy, niektórzy z rajdowiczów oraz osoby pomagające w organizacji tego przedsięwzięcia. Spotkanie w cerkwi zakończyło błogosławieństwo trzech kapłanów z różnych Kościołów i pamiątkowe zdjęcie. Następnie w Domu Ludowym odbyło się spotkanie ze świadkiem historii – Łemkiem Mikołajem Gabło na tle wystawy o Akcji „Wisła”. Rajd zakończyła watra – pieczenie kielbasy i tostów na grilu, przy wtórze wspaniałych pieśni łemkowskich.

ks. Roman Jagiełło

Historia mostu na Popardach

▶ dokończenie ze str. 15

z okresu wydarzeń, przystąpił do wykonania rozkazu zniszczenia mostu na Jasiołce w Popardach obok Dukli. Wieczorem 15 sierpnia około godziny 20 patrol wyruszył z Głowienki, gdzie kwaterował oddział „Bekasa”, by na moście przez Jasiołkę we Wrocance spotkać około czterdziestoosobową grupę żołnierzy radzieckich, uciekinierów z niemieckiej niewoli. Wskazano im drogę na Miejsce Piastowe i dalej do Targowisk, na linię frontu. We Wietrznie, w przysiółku Bania, patrol wysadził w powietrze mostek na potoku, dopływie Jasiołki, w pobliżu domu Bocheńskiego, wcześniej zabezpieczając przed zniszczeniem okna w budynku. Po tym cała grupa udała się do Zboisk, zniszczyć most na Jasiołce. Wykorzystując przygotowaną uprzednio gazolinę oraz słomę otrzymaną w okolicznych gospodarstwach, oddział wznicił wielki pożar mostu, którego łuna była widoczna z dużej odległości. Spaleniu uległa drewniana część przeprawy odbudowana przez niemieckich saperów przed agresją hitlerowskich Niemiec na Związek Radziecki w 1941 r. w ramach operacji „Fall Barbarossa”. Zniszczenie mostku na dopływie Jasiołki na wietrzniańskiej Bani oraz mostu na Popardach spowodowało znacznie utrudnienia komunikacyjne i transportowe dla Niemców umacniających pozycje obronne w okolicach Dukli oraz w rejonie Przełęcz Dukielskiej. Gdyby te obiekty inżynierskie nie zostały zniszczone przez polskich partyzantów, to na pewno byłyby zniszczone niebawem przez wojska hitlerowskie wycofujące się pod naporem armii radzieckiej.

Most na Popardach obok Dukli po zniszczeniach wojennych został prowizorycznie naprawiony poprzez umieszczenie na zniszczonej części podpory filara w środku budowli, stalowych kratownic podtrzymujących drewnianą prowizoryczną jezdnię w kierunku

przyczółka od strony Zboisk. W latach 1970/1971 obok zrekonstruowanego mostu na Popardach wybudowano nowy most żelbetonowy spełniający swe funkcje do chwili obecnej. Jego konstrukcja nie jest już usytuowana pod kątem prostym względem rzeki, jak czyniono to w przeszłości aby zmniejszyć długość mostu i zwiększyć jego wytrzymałość. Obecnie mosty wykonuje się przeważnie na prostym przebiegu ciągu drogi dla zwiększenia bezpieczeństwa jej użytkowników. Przejeżdżając przez terazniejszy most na Popardach obok Dukli widzimy zniszczony w okresie II wojny światowej most z lat 1925/1926, którego ruiny przeszła od strony Zboisk znajdują się w nurcie Jasiołki. Ile pracy i trudu włożyli ludzie; najpierw w powstanie tej budowli a później jej zniszczenie.

Janusz Kubit

Patriotyczne śpiewanie

w ramach projektu pt. „Ballada pisana Szlakiem frontu Wschodniego”

19 października 2017r. w sali Ośrodka Kultury odbył się Konkurs Pieśni Patriotycznej. Komisja w składzie; Małgorzata Lasek-Such - nauczyciel muzyki Szkoły Podstawowej w Dukli, Katarzyna Kołodziej - przedstawiciel Związku Harcerstwa Polskiego oraz Artur Szajna - instruktor muzyki w Ośrodku Kultury, wyłoniła laureatów:

1. Marcelinę Albrycht – SP Równe
2. Zuzannę Szczurek – SP Równe
3. Oliwię Bobulę – ZS nr I Dukla
4. Elżbę Kowalską – ZS nr I Dukla
5. Małgorzatę Wróbel – SP Jasionka
6. Julię Kulę – SP Jasionka
7. Sarę Woźniak – Gimnazjum Iwla
8. Bartłomieja Dębca – Gimnazjum Wietrzno
9. Stanisława Stojaka – ZS nr II Dukla

Ponadto komisja konkursowa postanowiła wyróżnić:

1. Darię Rajchel – ZS nr I Dukla
2. Joannę Kawulok - Royal Art
3. Sabinę Seredę – SP Iwla
4. Gabrielę Fornal – Gimnazjum Głojsce
5. Klaudię Trzebunię – Gimnazjum Tylawa

Laureaci i wyróżnieni wystąpią 11 listopada podczas Uroczystego Koncertu „Wspólne Śpiewanie Pieśni patriotycznych” w nowych aranżacjach utworów patriotycznych.

Norbert Uliasz

Dofinansowano ze środków Programu Wieloletniego NIE-PODLEGŁA na lata 2017-2021 w ramach Programu Dotacyjnego „Niepodległa”

Patriotyczne śpiewanie

niepodległa

POLEKA
STULECIE ODZYBKANIA
NIEPODLEGŁOCI

Fot. Norbert Uliasz

Małgorzata Wróbel - SP Jasionka

Laureaci konkursu z instruktorem muzyki Arturem Szajną (z lewej)

Gaudeamus igitur w Dukli

W poniedziałek 9 października 2017 r., w sali widowiskowo-teatralnej Ośrodka Kultury w Dukli, odbyła się uroczysta Inauguracja Roku Akademickiego 2017/2018 Dukielskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

O godzinie 16.00 Pani Małgorzata Walaszczyk-Faryj – dyrektor Ośrodka Kultury w Dukli, będącego statutowym członkiem wspierającym działalność Stowarzyszenia, przywitała Zarząd DUTW, zaproszonych gości oraz wszystkich Studentów. Po odśpiewaniu hymnu „Gaudeamus igitur” ogłoszono rozpoczęcie 2-giego oficjalnego roku akademickiego Dukielskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Następnie głos zabrały: Prezes Zarządu Stowarzyszenia – Jadwiga Morawska oraz Sekretarz Gminy Dukla – Halina Cycał. Podczas uroczystości poruszono tematy związane z działalnością Stowarzyszenia oraz zaprezentowano harmonogram zajęć dydaktycznych, spotkań edukacyjnych oraz wyjazdów i imprez organizowanych w semestrze zimowym. Na zakończenie uroczystej Inauguracji, w krótkim programie artystycznym zaprezentowała się Weronika Lechowicz – absolwentka Zespołu Szkół Muzycznych w Krośnie na wydziale wokalnym w klasie Krzysztofa

Zajdla, uczennica Szkoły Piosenki Elżbiety Zapendowskiej i Andrzeja Głowackiego w Warszawie. Weronika wykonała 5 różnorodnych utworów wokalnych od muzyki klasycznej po popularną. Po zakończeniu części oficjalnej Studenci mogli zapisać się na interesujące ich formy aktywności.

W tym roku akademickim Słuchacze Uniwersytetu będą realizować swoje pasje i rozwijać talenty na takich zajęciach jak: język angielski, gimnastyka, Nordic Walking, Dyskusyjny Klub Filmowy czy na zajęciach plastycznych i tanecznych. W planach jest

powołanie uniwersyteckiego kabaretu. W ramach realizowanego przez Stowarzyszenie projektu „Usłyszeć głos seniora”, dofinansowanego przez Gminę Dukla, odbył się wyjazd 19 października do Teatru im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie na spektakl „Kolacja dla głupca” natomiast 26 listopada planowany jest wyjazd do Filharmonii Podkarpackiej w Rzeszowie na koncert „Arcydzieła baletu światowego”. Kontynuowane będą również rozpoczęte w zeszłym roku akademickim „Warsztaty zielarskie”. DUTW planuje także organizację kolejnego „Rajdu Starszaków”, spotkania edukacyjnego o tematyce zdrowotnej oraz „Uniwersyteckich Andrzejek”.

Katarzyna Biał

Zarząd Dukielskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku zaprasza osoby, które przekroczyły pięćdziesiąty rok życia, do złożenia deklaracji członkowskiej, wstąpienia w szeregi Stowarzyszenia i skorzystania z jego oferty dydaktyczno-kulturalnej.

Informacje można uzyskać w biurze DUTW przy ul. Kościuszki 4 w każdy czwartek w godzinach 9.00-10.00.

Zapraszamy!

Prezes Zarządu DUTW Jadwiga Morawska oraz dyrektor Ośrodka Kultury w Dukli Małgorzata Walaszczyk-Faryj

Studenti i zaproszeni goście podczas Inauguracji Roku Akademickiego 2017-2018 DUTW

Zaproszenie na otwarcie ścieżki przyrodniczo-historycznej „Olchowiec”

Gmina Dukla, Obec Vyšná Pisaná, Magurski Park Narodowy serdecznie zapraszają do Olchowca 18 listopada 2017 roku na otwarcie ścieżki przyrodniczo-historycznej „Olchowiec”

wykonanej w ramach realizowanego projektu pt. „Przez górki do sąsiada” współfinansowanego przez EFRR w ramach projektu współpracy transgranicznej Interreg V-A Polska-Słowacja 2014-2020.

Program:
9.00 - 14.00 - przejście całą pętlą ścieżki (obowiązkowy strój turystyczny)
14.00 - 14.30 - oficjalne otwarcie ścieżki, Olchowiec przy Domu Ludowym
14.30 - 16.00 - poczęstunek dla uczestników otwarcia – ognisko

WSPÓLNE ŚPIEWANIE PIEŚNI

PATRIOTYCZNYCH

11 listopada

godz. 11.00

sala widowiskowa Ośrodka Kultury ul. Kościuszki 4

w programie:

- koncert laureatów konkursu pieśni patriotycznej
- widowisko muzyczne
- wystawa pokonkursowa kokard narodowych i projektów buttonów
- wręczenie nagród w konkursach

Impreza zorganizowana w ramach projektu pt. Ballada pisana „Szlakiem Frontu Wschodniego”

Dofinansowano ze środków Programu Wieloletniego NIEPODLEGŁA na lata 2017-2021 w ramach Programu Dotacyjnego „Niepodległa”

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Ratowanie nagrobków

Nagrobek ks. Jana Zwolińskiego i Jego rodziny przed i po renowacji na grobie, fot. Przemysław Michalski

Wyprawa starszaków nad Jeziorka Duszatyńskie

19 września 2017 r. 19-sto osobowa grupa uczestników Dukielskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku wraz z opiekunem p. Anną Lenkiewicz oraz przewodnikiem p. Waldemarem Olszewskim wyruszyła na rajd nad Jeziorka Duszatyńskie.

O 7.00 wyjechaliśmy busem trasą Dukla-Jaśliska-Komańcza-Duszatyn. Z parkingu przy barze we wsi Duszatyn, doliną potoku Olchowaty, szliśmy spacerkiem drogą na południe zgodnie z czerwonymi znakami szlaku. Początkowo szlak prowadził płasko przez rozległą polanę. Na jej północnym skraju ładnie prezentowały się kolorowe ule na tle porośniętych gęstą buczyną zboczach. Wchodząc do lasu gro uczestników zainteresowały rosnące tuż przy drodze piękne grzyby – borowiki i rydze. Pokonywaliśmy różne przeszkody, ale nikt nie odczuwał zmęczenia, wszyscy byli zafascynowani pięknem i urokiem przyrody leśnej. Im głębiej w las tym więcej było grzybów. Radość niesamowita, wyciągaliśmy z zakamarków plecaka reklamówki i zbieraliśmy te piękne dary lasu. Idąc normalnym krokiem jeszcze raz przechodzimy przez potok, błoto, zbutwiałe pnie zwalone do wody i nieco stromiej, ciągle, ciągle do góry pod starymi bukami, to tu, to tam mijamy zgłębienia, przekraczamy połażowane płyty ziemi.

Wreszcie dochodzimy już do celu naszej wycieczki, miejsca stanowiącego cieka-

wostkę przyrodniczą i niezwykle urokliwego jeziora osuwiskowego w rezerwacie „Zwierzło” zwanego Jeziorkiem Duszatyńskim, które na wysokości 683 m n.p.m. i zajmuje powierzchnię 0,45 ha. Mieści około 12 000 m³ wody, przy średniej głębokości 2,4 m, a maksymalnej 6,2 m. Pan przewodnik zarządził krótką przerwę na odpoczynek. Czas ten był bardzo pożytecznie wykorzystany, robiliśmy wspólne zdjęcia, dokładnie obejrzelśmy owe jezioro.

Czas minął i ruszamy tym szlakiem dalej, obchodząc jezioro z lewej strony, mijamy niewielki mostek idziemy ścieżką, która pnie się w górę. Po kilku minutach dochodzimy do drugiego jeziora – Jeziorka Górnego, które położone jest na wysokości 701 m n.p.m i jest zdecydowanie większe od dolnego, gdyż zajmuje powierzchnię 1,44 ha. Pojemność jeziora to 2 550 m³ wody. Jego średnia głębokość to 2 m, a maksymalna do 5,8 m. W toni zbiornika wyraźnie widać korzenie i kikuty pni drzew zniszczonych przez osuwiska. Zarządzono 30 minutową przerwę, aby wszyscy mogli nacieszyć się urokami tego wyjątkowego zbiornika wodnego. Grzyb-

Poetyckie spotkanie w Muzeum

W Muzeum Historycznym - Pałac w Dukli 3 października 2017 roku miała miejsce promocja tomiku poezji Konrada Sikory *To tylko woda*. Autor pochodzi z Zawadki Rymnowskiej, k. Dukli. Aktualnie studiuje filozofię i teologię. Do debiutów literackich zaliczana jest ballada *Młodość* publikowana na łamach *Nadwistocza*, a także utwór *Rapsod żalobny Parze Prezydenckiej*, który ukazał się w antologii *Lament smoleńsko-katyński* (Starachowice 2010). Swoje poematy medytacyjne *Pieśń życiowa*, *Traktat o miłości*, *Poemat wieczorny* opublikował m.in. na łamach polonijnego, internetowego czasopisma *Recognito* redagowanego w Paryżu. Jego dramaty i poezja często nawiązują do form klasycznych.

Dotychczas wydał trzy książki: zbiór dramatów *Persona* (Krosno 2010), epos historyczny *Dolina śmierci* (Dukla 2014), a rok później tomik poezji *Napisani na ścianach* (Krosno 2015), nominowany do nagrody Orfeusza im. K.I. Gałczyńskiego. Tomik *To tylko woda* (Krosno 2017) jest czwartym z kolei utworem poetyckim Konrada Sikory. Prowadząca spotkanie Marzena Wojtanow-

ska nawiązała do tytułu tomiku Konrada Sikory, że warto się zatrzymać, by dostrzec kroplę, która drąży skalę i nie czekać na to, aż lepsze czasy same do nas przyjdą, ale wyjść im naprzeciw. Pozwala się zatrzymać i po raz kolejny zamyślić się nad tym, co w życiu naprawdę ważne [...]. Tomik autora zawiera w sobie wiele głębokich refleksji i przemyśleń na temat życia, miłości i ludzkiego przemijania. Prezentowanej na spotkaniu poezji towarzyszyła muzyka fortepianowa w wykonaniu Dominiki Sikory. To było już czwarte spotkanie autorskie Konrada Sikory w dukielskim Muzeum na przestrzeni ostatnich lat. Pierwsze - promujące zbiór dramatów *Persona* z udziałem dukielskiej poetki Olgi Lalić-Krowickiej - odbyło się w 2010 roku. Promocja dwóch kolejnych tytułów *Dolina śmierci* i tomiku *Napisani na ścianach*, to 2014 i 2015 rok.

W wymienionych utworach Konrad Sikora porusza ważne kwestie dotyczące człowieka, dotyka ponadczasowych wartości, które obejmują i normują wszystkie wymiary życia.

Aleksandra Żółkoś

rze ponownie penetrowali las, ponieważ w sły tam wyjątkowo śliczne borowiki. Znowu pozwaliśmy do wspólnych zdjęć.

Do ostatniego jeziora nie dotarliśmy, ponieważ ono już nie istnieje, gdyż wypuszczono z niego wodę na polecenie hrabiego Potockiego, właściciela tutejszych lasów w celu wyłowienia pstrągów.

Jeziorka Duszatyńskie obejmują niewielki rezerwat „Zwierzło”. Są one najniższą częścią wielkiego osuwiska z 1907 r. największego pod względem objętości przemieszczonej ziemi osuwiska w polskich Karpatach. Jest znakomicie wykształcone i nawet po 100 latach bez trudu rozpoznać można: niszę, rynnę i jezór, który zatamował bieg potoku tworząc jeziora.

Po krótkiej przerwie wracamy tym samym szlakiem. Wszyscy uczestnicy bez problemu dotarli do parkingu. Ze względu na niezbyt ciekawą aurę pogodową, ponieważ ukazały się ciemne chmury i zaczął padać deszcz, nie mogliśmy zrealizować zaplanowanego ogniska z pieczeniem kiełbasek. Wróciliśmy busem do Transgranicznego Centrum Wymiany Kulturalnej w Dukli i urządziliśmy biesiadę, smażąc kiełbaski w piekarniku. Przy wspólnym stole bardzo smakowały upieczone kiełbaski, degustowaliśmy różnorodne salatkę – przetwory z tegorocznych warzyw oraz nalewki zdrowotne z różnych owoców przyniesione przez uczestników z myślą o ognisku. Bractwo się tak rozbawiło, że trudno było się nam rozstać. Śpiewaliśmy biesiadne piosenki, opowiadaliśmy różne kawały. Bardzo miło wspominaliśmy dzisiejszą wyprawę i wspólnie z p. przewodnikiem Waldemarem Olszewskim zaplanowaliśmy następną rajd, który będzie przebiegała trasą Dukla-Zydranowa.

Grupa była bardzo zdyscyplinowana, wszyscy uczestnicy zadowoleni. Od początku do końca tej imprezy panowała miła i serdeczna atmosfera.

Dziękujemy p. Annie Lenkiewicz oraz p. Waldemarowi Olszewskiemu za zorganizowanie, przekazanie nam cennych informacji i ciekawej wiedzy na temat Jeziorak Duszatyńskich.

Przygotowała

Melania Romańczak-Glód

Zdjęcia: August Podgórski

Rajd został zorganizowany w ramach projektu „Usłyszeć głos seniora” realizowany od marca 2017 roku do grudnia 2017 przez DUTW. Projekt ten został dofinansowany przez Gminę Dukla w ramach zadań publicznych Gminy w kwocie 7000 zł. i ma na celu ułatwienie dostępu do działalności kulturalnej i edukacyjnej wszystkim osobom, które nie są czynne zawodowo, a mają czas i chęć uczestniczenia w różnego rodzaju wykładach lub praktycznych warsztatach.

Poetyckie spotkanie w muzeum

Konrad Sikora autor tomiku „To tylko woda”

Cyklokarpaty Szczawnica

Powoli cykl maratonów Cyklokarpaty dobiega końca. W sobotę kolarze ścigali się na trudnej trasie w Szczawnicy. Warunki pogodowe były ciężkie, zimno, mgła, lekki deszcz towarzyszył zawodnikom niemal przez całe zawody. Śliskie podłoże nie ułatwiało jazdy, częste akrobacje, drift i wywrotki podnosiły adrenalinę. Każdy, kto ukończył zawody miał satysfakcję z zaliczenia typowo górskiej trasy MTB. Warunki pogodowe oraz poziom techniczny tras zmniejszył frekwencję uczestników startujących na trzech dystansach. Wydaje się, że była to najmniejsza frekwencja w tym roku na Cyklokarpatach. Z naszej sekcji na wyjazd do Szczawnicy zdecydowało się ośmiu kolarzy. Jako sekcja wyjechałszy 10 miejsce w klasyfikacji drużynowej.

Cyklokarpaty Wierchomla

Kolarze górcy zakończyli starty w maratonach Cyklokarpaty w Wierchomli na świetnie wytyczonej trasie. Ostatnie cztery wyścigi tej serii przyzwyczały zawodników do unikalnych warunków. Było kamieniście, po korzeniach, „flow” na wąskich singlach leśnych oraz na odcinku trasy zjazdowej. Nie zabrakło błota, trudnych technicznie odcinków, na których trzeba było zachować trzeźwość umysłu. Jak na finał przystało, organizator zadbał również o walory dla „ducha” organizując bankiet z dyskoteką, gdzie przy soku można było wymienić wrażenia po sezonie oraz potać się. Zawodnicy naszej sekcji pojechali spokojne zawody, notując bardzo dobre wyniki w swoich kategoriach wiekowych. Cieszy powrót do rywalizacji **Rafała Gołąbka**, który wystartował po raz pierwszy w tym roku na maratonie, od razu zajmując drugie miejsce w kat. HM1 oraz trzecie w „Open”. **Filip Uliasz**, **Michał Niezgoda** zajęli miejsca w Top 10 na dystansie Hobby, kat. HM1. Na dystansie Mega, **Michał Cichoń** ukończył zawody na drugim miejscu w kat. MM1, tracąc do zwycięzcy 5 sekund.

Mateusz Lorenc

Wyniki zawodników MTB MOSiR Dukla:

Dystans Hobby	Dystans Mega
Kategoria HM0	Kategoria MM1
5. Gabriel Kowalski	2. Michał Cichoń
Kategoria HM1	Dystans Giga
5. Filip Uliasz	Kategoria GM2
Kategoria HM2	DNF. Przemysław Korzec
4. Daniel Wróbel	Klasyfikacja drużynowa
Kategoria HM3	10. MTB MOSiR Dukla
13. Paweł Litwin	Mateusz Lorenc
29. Janusz Krowicki	
Kategoria HM4	
19. Rafał Dłużniewski	

VII Liga Szachowa o Puchar Burmistrza Dukli

21 września br. w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w Dukli odbyły się rozgrywki szachowe w ramach VII Gminnej Ligi Szachowej o Puchar Burmistrza Dukli. W zawodach wzięło udział 22 zawodników z Jasionki, Dukli ZS nr 1, Rogów, Krosna i Iwli. Rozegrano po 3 rundy w dwóch turniejach szachowych. Jeden w szachach szybkich na dystansie 9 rund tempem 15 minut + 5 s na zawodnika na rundę. Drugi w szachach klasycznych na dystansie 9 rund tempem 1 godzina + 10 s na ruch dla zawodnika na rundę.

Wyniki turnieju P 15'+5'' po 3 rundach:

Kucza Kamil – Rogi
Kucza Arkadiusz – Rogi
Szczurek Patryk – Jasionka
Kluk Julia – Iwla
Fornal Grzegorz – Iwla
Wyskiel Julia – Rogi

Wyniki turnieju P 60'+10'' po 3 rundach:

Kluk Julia – Iwla
Fornal Grzegorz – Iwla
Szczurek Patryk – Jasionka
Kucza Kamil – Rogi
Kucza Arkadiusz – Rogi
Kowalewski Paweł – Jasionka

Jerzy Gunia

Michał Cichoń 2open na Fanie

Dwóch zawodników naszej sekcji **Michał Cichoń** i **Krzysztof Rynkar** startowali w ostatniej edycji maratonów ŚLR w Pińczowie. Tak jak we wcześniejszych imprezach tego organizatora wystartowali na dystansie Fan. Warunki do ścigania były mało sprzyjające. Wyścig został rozegrany w formule XCO na dwóch pętach 23km. Ostatnie kilka kilometrów poprowadzone przez łąki oraz nieubite wały skutecznie spowalniają wszystkich zawodników. Michał postanowił wykorzystać sytuację, zaatakował i zrobił ucieczkę od głównej grupy. W pogon postanawia ruszyć Mateusz Kowalczyk, jednak Michałowi udaje się utrzymać tempo i wygrać finisz. Michał Cichoń melduje się 2 Open na Fanie. Krzysztof Rynkar kończy zawody z ponad minutową stratą do Michała zajmując

4 miejsce Open oraz klasyfikując się na trzecim miejscu w klasyfikacji generalnej w kat MJ.

Mateusz Lorenc

II Turniej Mini Piłki Siatkowej Dziewcząt

W czwartek 19 października w hali Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji sześć zespołów rywalizowało w II Turnieju Mini Piłki Siatkowej Dziewcząt. Do Dukli przyjechały takie drużyny jak: Szkoła Podstawowa z Iwonicz, MOSiR Jasło, UKS Dębowiec, Gosirki Jedlicze. Swoją drużynę wystawiła Szkoła Podstawowa z Dukli. Nie mogło również zabraknąć zawodniczek sekcji piłki siatkowej działającej przy MOSiR w Dukli. Każdy zespół musiał rozegrać 5 spotkań, po dwa sety. Po kilku godzinach rywalizacji, 15-tu spotkaniach w całym turnieju w tym niektórych stojących na bardzo wysokim poziomie poznaliśmy zwycięzcę. Okazały się nimi zawodniczki **GOSiR Jedlicze**. Drugie miejsce przypadło UKS Dębowiec, trzecie zawodniczkom MOSiR Dukla. Zwarzywszy na to, iż większość naszych dziewcząt było rocznikowo młodszych to bardzo dobry wynik. W składzie znalazły się: Zuzanna Krowicka, Emilka Szczęsny, Aleksandra Jurczyk, Julia Sajdak oraz kapitan zespołu – Wiktoria Paszek – która w znaczący sposób wspierała młodsze koleżanki. Na zakończenie turnieju zespoły otrzymały pamiątkowe dyplomy a najlepsi puchary. Wybraliśmy również najlepszą zawodniczkę zawodów a została nią kapitan zwycięskiej drużyny – **Katarzyna Haniebnik**.

Wyniki turnieju:

Gosirki Jedlicze – SP Iwonicz 15:11, 15:4

UKS Dębowiec – MOSiR Dukla 14:16, 10:15
MOSiR Jasło – Gosirki Jedlicze 5:15, 8:15
SP Dukla – UKS Dębowiec 6:15, 9:15
MOSiR Dukla – Gosirki Jedlicze 9:15, 13:15
MOSiR Jasło – SP Iwonicz 8:15, 7:15
SP Dukla – MOSiR Dukla 15:6, 11:15
UKS Dębowiec – SP Iwonicz 15:12, 15:7
Gosirki Jedlicze – SP Dukla 15:2, 15:9
MOSiR Dukla – MOSiR Jasło 15:11, 15:5
UKS Dębowiec – MOSiR Jasło 15:8, 14:16
SP Iwonicz – SP Dukla 15:12, 14:16
Gosirki Jedlicze – UKS Dębowiec 10:15, 15:9
MOSiR Dukla – SP Iwonicz 12:15, 13:15
MOSiR Jasło – SP Dukla 2:15, 13:15

Końcowa kolejność:

I miejsce Gosirki Jedlicze
II miejsce UKS Dębowiec
III miejsce MOSiR Dukla (fot. poniżej)
IV miejsce Szkoła Podstawowa Iwonicz
V miejsce Szkoła Podstawowa Dukla
VI miejsce MOSiR Jasło

Damian Leśniak

Ks. Ryszard Szwał

Trasę długości prawie 1600 km z Le Puy (Francja) do Santiago de Compostela - Droga św. Jakuba, w ciągu 66 dni przeszedł ks. Ryszard Szwał pochodzący z Iwli (średnio 24 km dziennie). Z każdego dnia pielgrzymki robił zapiski i tak powstał „Dziennik Pielgrzyma”, którego fragmenty drukować będziemy (w tym miesiącu 10. część) w naszym miesięczniku. Na pierwszej stronie swojego dziennika napisał:

Dla Bożej Chwały i w podziękowaniu za łaski otrzymane, o odpuszczenie grzechów i o Boże Błogosławieństwo, za Rodzinę, Ojczyznę, Przyjaciół, Dobroczynców, Chorych, i Dusze w Czyśćcu cierpiące ofiaruję

Pielgrzym

42 dzień – 24 październik (poniedziałek) 2016r.

Los Arcos – Logroño (30 km)

Logroño – miasto w północnej Hiszpanii, w dolinie rzeki Ebro, założone w 1095 roku. Jest stolicą wspólnoty autonomicznej La Rioja. Położone jest 152 km od Bilbao, 336 km od Madrytu i 468 km od Barcelony. Ma około 147 182 mieszkańców.

Do przejścia dużo, ale po solidnym obiedzie w restauracji w Viana nabraliśmy ochoty, aby iść dalej z Piotrem. Rano było postanowienie, iść tylko do Viana. Tak też doszli lub zamierzali dojść Francuzi z Versailles. Po obiedzie przyszedł ks. Yanick z Wersalu by zaprosić na obiad i mszę św. Ale my idziemy dalej. Dobra pogoda. Było trochę podejść, ale nie było źle. Spotykamy tych samych ludzi, czasami pojawia się ktoś kto dopiero zaczyna pielgrzymkę lub się w drodze zagubił, lub zachorował i wraca na trasę. Dziś też miała ruszyć w wędrowkę Martyna z Niepokalana, bo miała kłopot z kolanem. Piękne dalekie krajobrazy i piękne małe wioski czy też miasteczka. W Viana piękny kościół pw. Santa Maria, dobrze odrestaurowany z pięknym ogrodem. To tutaj jemy obiad i pijemy bardzo dobre, hiszpańskie wino czerwone, które smakuje świetnie po wysiłku. Ok. 17.00 dochodzimy do Logroño Piotr idzie do schroniska miejskiego, ja zaś szukam coś taniej przy kościołach. Były bardzo blisko siostry, ale mnie nie przyjęły. W katedrze ksiądz skierował mnie do kościoła św. Jakuba, gdzie proboszcz przyjął mnie bardzo, bardzo serdecznie. Wielkie mu Bóg zapłać. Z Piotrem zwiedzamy jeszcze miasto. Potem o 19.30 idę na mszę św. a o 20.00 kolacja przygotowana przez małżeństwo hiszpańsko-francuskie.

Telefonowałem do Piotra by wyjść jeszcze na miasto, ale on nie odpowiada. Pada deszcz więc idę odpocząć i spać.

43 dzień – 25 października (wtorek) 2016r.

Logroño – Nájera (30km)

Nájera to małe miasteczko, dawne biskupstwo, dawna stolica Królestwa Nawarry, położone w regionie „Rioja Alta” w La Rioja w północnej Hiszpanii, nad rzeką Najerilla. Nájera jest punktem zatrzymania Drogi Świętego Jakuba.

Odcinek był dość długi. Piotr z Alzacji przy końcu już nie chciał iść. Skończyło się jednak dobrze. Jutro będzie krótszy odcinek, wkaczam coraz dalej w Hiszpanię. Ziemia czerwona, zaczyna się także winnica Rioja. Logroño to duże miasto, wyjście z centrum na jego obrzeża to chyba 3 - 4 km. Trasa płaska, choć przy końcu było podejście. Zatrzymuję się na chwilę z Henrym Kana dyjczykiem. Opowiada o filozofach ateńskich, a także o artystach i pisarzach, którzy byli daleko od Boga. Formacja jednostronna, człowiek techniki, a nie humanista. Dochodzę do Nájera ok. 16.30. Chcę znaleźć miejsce do spania u Franciszkanów, ale to jednak niemożliwe. Odprawiam mszę św. u Sióstr Klarysek i daję im kasetę o gorzkich żalach, przetłumaczoną przez muzykologów z KUL-u, o noclegu u nich nie ma jednak mowy. Nic nie rozumiem, tylko mówią słowo „ALBERGO”. Szkoda, że nie mówią w innym języku, tylko hiszpańskim. Spotykam wiele sióstr Hindusek, spotykam Arnocik, szukam dalej noclegu. Proponuje mi kolację, to bardzo dobrze bo nie jadłem dziś wiele. Odnajduję proboszcza z katedry, on daje mi spanie w sali parafialnej. Niestety drzwi zamykają się automatycznie i nie mogę wyjść na kolację. Potem dowiaduję się, że zamówił dwie kola-

cje i musiał je zjeść. Niestety poszedłem spać głodny, siła wyższa. Zwiedziłem kościół Santa Maria del Reale, gdzie pochowani są królowie i księżta z Nawarry. A ołtarz to arcydzieło sztuki, coś pięknego. W środku Najświętsza Maria Panna, a po bokach św. Benedykt i św. Scholastyka. Msza św. za dzisiejszego Jubilata i Jego rodzinę Tarcisio Durante, moich dobroczyńców z Ghirano koło Wenecji.

44 dzień – 26 października (środa) 2016r.

Nájero – Santo Domingo de la Calzada (22km)

Santo Domingo de la Calzada – miasto w Hiszpanii, we wspólnocie autonomicznej La Rioja. Nazwa miasta pochodzi od świętego Dominika García, który przebywał tutaj w XI wieku. Według przekazów ludowych zbudował on groblę (hiszp. calzada) dla wygody pielgrzymów idących do Santiago de Compostela. Z jego inicjatywy miał też zostać zbudowany szpital, obecnie parador.

Rano o 8.00 spotkałem Piotra, śniadanie i w drogę. Etap jest krótszy, bo tylko trochę ponad 20 km. Z rana mgliście, potem pięknie wschodzi słońce, a potem o 12.00 jest bardzo, bardzo gorąco. Dobrze, że dzisiaj krótko to będzie można odpocząć. ...Dziś droga jest szeroka i kamienista, trochę podejść, ale łagodnych.

Spotkałem po drodze Arnocika i tłumaczę mu dlaczego nie mogłem być wczoraj na kolacji, na którą mnie zaprosił. Teraz mam już spokojne sumienie, bo wyjaśniłem moja nieobecność. Po przyjeździe do San Domingo de la Calzada dość szybko odnajduję schronisko, w którym mam spać. Jest blisko katedry i Sióstr Klarysek.

Lokuję się w schronisku miejskim, to bardzo duży budynek z wieloma miejscami noclegowymi. Na mojej sali śpi ponad 20 osób w tym, ponad połowa Koreańczyków, Japończyków i kolorowych. Koszt spania to 7 €. Potem z Piotrem idę zwiedzić katedrę. To istne dzieło sztuki z sarkofagami osobistości. Otóż w klasztorze żyje kura i kogut w białym kolorze. Historia tego ewenementu jest godna opowiedzenia. Warto się z nią zapoznać. Będzie ona opowiedziana na końcu pielgrzymki. Katedra to dzieło sztuki, a ołtarze, a szczególnie boczne to dzieło rzeźbiarza Fromin z roku 1560. Obrazy i ołtarze boczne nie do opisanie. Po zwiedzaniu katedry msza św., odprawia obok mnie ksiądz w sutannie dość rygorystyczny. Po mszy św. kolacja z Arnocik, Pierre i Włochem z Bolonii. Wracamy do hotelu po 22.00, zamknięty. Po godzinie stukania i telefonach, wreszcie nam otwarto.

Z wielką ulgą i radością wchodzimy do środka.

Bezpieczny Senior

Konferencja w Cergowej

12 października br. odbyła się w Cergowej konferencja „Bezpieczny Senior” pod Patronatem Honorowym Marszałka Województwa Podkarpackiego Władysława Ortyła i Komendanta Wojewódzkiego Policji nadinspektora Krzysztof Pobuta. Organizatorami konferencji byli: Stowarzyszenie Miłośników Cergowej, Stowarzyszenie „Dla Równości”, Komenda Wojewódzka Policji w Rzeszowie i Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Rzeszowie. Konferencja została dofinansowana z budżetu Województwa Podkarpackiego -Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Rzeszowie.

Konferencję rozpoczął burmistrz Dukli Andrzej Bytnar, jako gospodarz gminy i Adam Faustus prezes Stowarzyszenia Miłośników Cergowej, który przywitał przybyłych gości: burmistrza Dukli Andrzeja Bytnara, przewodniczącego Miejskiej Rady w Dukli Andrzeja Dziedzica, sekretarz Gminy Dukla Halinę Cycak, dy-

45 dzień – 27 października (czwartek) 2016r.

Santo Domingo de la Calzada – Belarano (24km)

Przepiękny dzień. Cały czas słońce i ciepło, drogi szerokie. Szara Hiszpania. Pola uprawne. Nic nie leży odłogiem, wszystko uprawiane. Opuszczam teren winnic RIOJA i wkaczam w teren BURGOS. Teren chyba biedniejszy, bo miasteczko lub miejscowości są biedne i niezbyt zadbane. Widać domy, które wymagają remontu. Dość duży bałagan i brud. Dużo śmieci na trawie i w miasteczkach. Zatrzymujemy się z Piotrem 2 razy, napić się piwa i coś zjeść. Ja jem tylko dwa razy dziennie rano i wieczorem, w południe wystarczy kieliszek dobrego wina.

Do Belarano wchodzę o 15.30. Miejscowość dość chaotyczna, stare budynki mieszają się z nowymi, bałagan jak na Ukrainie. Znajduję także schronisko koło parafii, gdzie lokuję się na nocleg. Większość lokatorów to Koreańczycy/protestanci/, którzy z aparatami i śmiechem dają znać, że są obecni. Msza w kościele parafialnym w Belarano o 17.30, odprawia ją sześciu księży, ja jestem siódmy. Nikt nie zna innego języka jak hiszpański. Dogadałem się z wikariuszem parafii, który zaprosił mnie na kolację w domu pielgrzyma.

Nie za bardzo się nasyciłem, ale może być. Jutro będzie lepiej. Piotr jest na kolacji z Arnocikiem i Francuzem Henrim z Kanady. Kolejny etap jutro. We Włoszech trzęsienie ziemi, odczuł to moi parafianie

ciąg dalszy na str. 26 ▶

Mł. inspektor Piotr Kluz - naczelnik Wydziału Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Rzeszowie

rektorkę Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dukli Małgorzatę Bielec, dyrektorkę Środowiskowego Domu Samopomocy w Cergowej Bogumiłę Dymek-Uryniewicz, mł. inspektora Piotra Kluzę - naczelnika Wydziału Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Rzeszowie, insp. Leszka Buryłę Komendanta Miejskiego Policji w Krośnie, podk. Jerzego Szwałę Komendanta Komisariatu Policji w Dukli, Mirosławę Widurek prezes Stowarzyszenia „Dla Równości”, a przede wszystkim przywitał licznie przybyłych na konferencje seniorów.

Pan Łukasz Kosiba z Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Rzeszowie w krótkim wystąpieniu przybliżył uczestnikom konferencji działania podejmowane przez Samorząd Województwa Podkarpackiego na rzecz osób starszych. Pracownicy Wydziału Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Rzeszowie podk. Monika Hędrzak, mł. asp. Jerzy Ossoliński, podinsp. Alina Pieniążek, podk. Elżbieta Siupik mówili o działaniach profilaktycznych podejmowanych na rzecz bezpieczeństwa osób starszych, a także o przestępstwach popełnianych na szkodę osób starszych.

Pokom. Monika Hędrzak podczas prelekcji

Mł. asp. Jerzy Ossoliński mówił, o nagłaśnianej w telewizji metodzie „na wnuczka”, która cały czas przez oszustów jest udoskonalana, a co najgorsze wiele osób daje się zaskoczyć. Podinsp. Alina Pieniążek omówiła szczegółowo tzw. opolską walizkę narkotykową, o niesłabnącej inwencji tych, którzy chcą zarabiać na ludzkim nieszczęściu. Po planowanej przerwie na posiłek kontynuowano prelekcje, a ich tematyka dotyczyła: przemocy w rodzinie, realizacji procedury „Niebieskiej Karty”. Krajową Mapę Zagrożeń Bezpieczeństwa jako narzędzia pozwalającego zidentyfikować i przedstawić skalę oraz rodzaj zagrożeń bezpieczeństwa w społeczeństwie przedstawił mł. asp. Marek Bytnar także z Wydziału Prewencji KWP w Rzeszowie. Na zakończenie wszyscy uczestnicy konferencji otrzymali zaświadczenia o uczestnictwie. Z pewnością konferencja przybliżyła seniorom zagrożenia, na które są narażeni, ale również pokazała co robić aby ich uniknąć.

Tekst i fot. Krystyna Boczar-Różewicz

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie.

NABÓR WNIOSKÓW NA PODEJMOWANIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Lokalna Grupa Działania „Kraina Nafty” informuje, że nabór wniosków na podejmowanie działalności gospodarczej dla mieszkańców naszego obszaru (tj. gmin Chorokówka, Dukla, Iwonicz-Zdrój, Jaśliska, Jedlicze, Miejsce Piastowe) odbędzie się w II połowie listopada br.

Nabór wniosków na w/w zakres realizowany jest w ramach poddziałania 19.2 „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność” objętego PROW na lata 2014-2020.

W związku z tym zachęcamy do śledzenia naszej strony internetowej www.kraina-nafty.pl, gdzie w najbliższym czasie ukaże się szczegółowe Ogłoszenie o naborze wraz z wykazem wymaganych dokumentów.

Zapraszamy na bezpłatne konsultacje do Biura LGD.

Zarząd LGD „Kraina Nafty”

GRANTY DLA LOKALNYCH ORGANIZACJI

Realizując harmonogram naboru wniosków, Lokalna Grupa Działania „Kraina Nafty” zachęca lokalne stowarzyszenia, fundacje, parafie, OSP, do składania Wniosków na Granty.

Środki dostępne w ramach Grantów mogą być przeznaczane na wydawnictwa promujące obszar LGD (tj. publikacje/ wydawnictwa/mapy, płyty zespołów folklorystycznych z obszaru LGD) oraz imprezy promocyjno-kulturalne pn. Dziedzictwo LGD „Kraina Nafty”.

Termin naboru zaplanowany został na I połowę grudnia 2017 r.

Nabór wniosków na w/w zakres realizowany jest w ramach poddziałania 19.2 „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność” objętego PROW na lata 2014-2020.

Szczegółowe informacje dotyczące naboru na GRANTY, ukażą się niebawem na naszej stronie internetowej: www.kraina-nafty.pl. Zachęcamy do jej śledzenia.

Zarząd LGD „Kraina Nafty”

Dziennik pielgrzyma

► dokończenie ze str. 25

z Gualdo Tadino i Rigali. Telefon do burmistrza, który zdaje mi relacje z wydarzeń.

46 dzień – 28 października (piątek) 2016r.

Belarano – San Juan Ortega (24km)

Etap dość ciężki, 2 podejścia i trasa kamienista. Nogi po 1000 km już trochę zmęczone. Pod stopami czuję gorączkę, jak na początku po 100-200 km. To jednak można pokonać.

Pogoda wręcz wymarzona, słońce i bardzo ciepło. W Santiago de Compostela było 27 °C, ludzie kąpali się w morzu. Szkoda, że kościoły są zamknięte, bo bardzo ładnie wyglądają z zewnątrz. Wioski czy miasteczka zaniedbane. Rejon zapewne dość biedny. Dookoła zaorane pola, które ciągną się we wszystkie kierunki świata. Dużo porozrzucanych i zaniedbanych pól. Dziś już nie było widać winnic. Widoki piękne, piękne drogi i autostrady, zrobione jeszcze za pieniądze UE.

Do celu, czyli do San Juan Ortega docieram, ok 15.30. Mała miejscowość z pięknym kościołem z patronem św. Juan Ortega wspólnikiem św. Dominika da Calzada. Obydwaj opiekowali się pielgrzymami do Composteli i obydwaj zostali świętymi. Grób św. Jana jest w tej świątyni, piękny także jest ołtarz boczny i kaplice boczne. Hiszpania to kraj pięknych kościołów. Koło kościoła jest schronisko, w którym będę spał. Dzięki P. Bogu to schronisko wspomaga kościół, tak że można tanio się wypaść i zjeść. Najpierw jednak gościmy się z Pierre w kafejce blisko kościoła. O 18.00 msza św. na którą przyjechał ks. z Burgos bo to blisko. Pytałem go o możliwość przespania, ale nie znalazł miejsca. Potem kolacja i z Piotrem gasiliśmy pragnienie w barze.

Cdn.

Po prostu z natury

Szlakiem niebieskim od Wysowej do Ożennej

Cmentarz w Jasienicy Zamkowej na Ukrainie

*Beskidzie graniczne
Beskidzie kochany
Edenem cudownym
Przez nas nazywany*

Czekamy na następny odcinek szlaku na naszym terenie od Ożennej do Czeremchy.

Tekst i zdjęcia: Maria Walczak

Łowiectwo i ekologia

Hubertus, hubertowiny

Jak co roku, 3 listopada obchodzone jest święto myśliwych, leśników i jeźdźców. Organizowane ono jest przez jeźdźców na zakończenie sezonu, a przez myśliwych na początku sezonu polowań jesienno – zimowych. Nazwa tego święta pochodzi od świętego Huberta – patrona myśliwych i jeźdźców, którego wspomnienie liturgiczne w Kościele katolickim obchodzone właśnie jest 3 listopada.

Święto po raz pierwszy obchodzono około 1444 roku. Początkowo były to wielkie polowania. W Polsce kult św. Huberta, nazywany hubertowinami lub hubertusem,

sięga XVII wieku. Z jego wprowadzeniem związane są dzieje dynastii władców saskich, którzy zasiadali na tronie polskim. W czasach II Rzeczypospolitej pierwszym organizatorem polowań hubertowskich w Spale był prezydent Ignacy Mościcki. Odbyło się ono w 1930 roku 3 listopada.

Do dziś dzień św. Huberta w polskiej tradycji łowieckiej traktowany jest szczególnie. Z tej okazji odbywają się huczne, tradycyjne polowania zbiorowe o charakterze szczególnie uroczystym, z zachowaniem historycznych wzorców i ceremonialów (m.in. sygnałów łowieckich). Po-

lowania te poprzedzają msze święte w intencji myśliwych, szczególnie tych którzy odeszli do krainy wiecznych łowów. Odbywają się one nie tylko w kościołach, ale także przy leśnych kapliczkach poświęconych temu patronowi. Łowy są najważniejsze, najbardziej okazałe i uro-

Św. Hubert z jeleniem, źródło: internet

czyste w sezonie. Polowanie hubertowskie kończy biesiada myśliwych przy ognisku, bigosie i nalewce.

Wśród jeźdźców (Hubertus konny) urządzana jest natomiast gonitwa, podczas której konno ściga się tzw. lisa, jeźdźca z ogonem przypiętym do lewego ramienia. Ten, kto go zerwie, wygrywa, ma prawo wykonać rundę honorową wokół miejsca pogoni, i za rok sam ucieka jako lis.

Opracował Bartosz Szczepanik

Polowanie na lisa, źródło: internet

Dukla.pl zamieszcza różne formy reklam. Aktualny cennik:

Moduł Format reklamy	Reklama czarno-biała na okres 6. miesięcy Cena netto w zł	Reklama czarno-biała na okres 1 miesiąca Cena netto w zł	Reklama kolorowa na okres 6. miesięcy Cena netto w zł	Reklama kolorowa na okres 1 miesiąca Cena netto w zł
A-4	250	60	600	150
1/2 A-4	150	30	300	70
1/4 A-4	75	20	150	50
1/8 A-4	30	15	100	30
1/16 A-4	20	10	75	15

Do każdej ceny netto doliczony będzie podatek VAT w wysokości 23%. Wszystkie krótkie ogłoszenia niekomercyjne, z ofertami pracy lub osób poszukujących pracy umieszczane są w Dukielskim Przeglądzie Samorządowym nieodpłatnie. Cennik reklamy obowiązuje również w odniesieniu do strony internetowej.

Natura sobie poradzi, ale czy my?

Początkiem października prasę i internet obiegra „lotem strzały” informacja, że miód jest skażony neonikotynoidami. Powołując się na doniesienia magazynu Science wszystkie liczące się czasopisma i portale informacyjne podały, że 75% próbek miodu zawiera pozostałości tej grupy pestycydów.

Przyjrzyjmy się tej sprawie trochę szerzej. Neonikotynoidy są związkami zaliczanymi do insektycydów o działaniu neuroaktywnym. Czyli po naszymu, działają na owady uszkadzając ich układ nerwowy. Chemicznie „spokrewnione” są z nikotyną. W latach 80 kampania Shell prowadziła badania nad nimi, a w latach 90 Bayer. Wielkie nadzieje jakie pokładano w nich, związane są z tym, że wykazują mniejszą toksyczność w porównaniu do dotychczas znanych nam pestycydów. Teraz wiemy, że na ogół mniej szkodzą ssakom niż owadom. Najbardziej rozpowszechnionym związkiem z tej grupy jest imidaklopryd. Ten związek, bez wtajemniczenia się w chemię, blokuje działanie receptorów poprzez gromadzenie się acetylocholino, ważnego neuroprzekaźnika, co skutkuje paraliżem lub śmiercią owada. Kolejne związki z grupy neonikotynoidów to : tiaklopryd, tiamektosam, klotianidyna, acetamipryd. Dwa ostatnie podejrzewane się o wysoką tok-

syczność w stosunku do pszczół, dlatego są mniej powszechne.

Jak wyglądały interesujące nas badania? Przebadano łącznie 2000 próbek miodu pochodzącego z Azji, Ameryki Północnej i Europy. Są to największe dotychczas badania przeprowadzone w terenie. 75% tych próbek było skażonych pestycydami pochodzącymi z omawianej grupy związków. Jednak to nie wszystko co ukazały badania. 45% próbek zawierało od dwóch do trzech neonikotynoidów. Aż cztery lub pięć zawierało 10% próbek. Z Ameryki Północnej 86% próbek było skażonych z Azji 80% a z Europy 79%. Imidaklopryd był obecny w ponad połowie próbek. Należy dopowiedzieć, że pestycydy w mieszaninach tych związków zwiększają swe działanie.

Świat nauki i pszczelarze, od pewnego czasu, podejrzewali preparaty zawierające neonikotynoidy, dopatrując się ich udziału w tak zwanym masowym ginieciu pszczół. Inne badania wykazały, że na 35 polach o łącznej powierzchni 2000 ha, rozmieszczonych w Wielkiej Brytanii, Niemczech i Węgrzech, które opryskano dwoma neonikotynoidami, rodziny pszczoły miały kłopoty w przetrzymaniu. W Wielkiej Brytanii i Węgrzech zauważono tą zależność. Natomiast nie stwierdzono jej

w Niemczech. Badania wykazały także spadek liczby matek dzikich pszczół i trzmieli w okolicy badanych pól.

Krajowa Rada Izb Rolniczych próbuje wywierać wpływ na ministerstwo by zniosło zakaz stosowania zapraw nasennych, których składnikiem są neonikotynoidy. Rolnicy skarżą się, że w wyniku zakazu stosowania tych pestycydów ponoszą duże straty w uprawach. I co ma zrobić „biedne” ministerstwo? Powyższe badania jasno wykazują, że neonikotynoidy nie są tak bezpieczne jak się uważa. Rolnicy muszą mieć świadomość że bez pszczół to dopiero poniosą straty. Ludzkość stoi przed widmem takiego wpływu na środowisko, być może, także przez używanie neonikotynoidów, że my ludzie możemy tego nie wytrzymać. Natura poradzi sobie z bałaganem, który narobimy, ale czy my?

W handlu jest taka zasada. „*Lepiej zarabiać mniej ale częściej. Niż raz a dużo*”. Kieruj ją do wszystkich tych, którzy nie bacząc na naturę myślą tylko o zysku.

Witold Puz

Koło Pszczelarzy w Dukli
WZP w Rzeszowie

Prawo przy porannej kawie ...

Własność przez zasiedzenie...

Zasiedzenie jest instytucją prowadzącą do nabycia prawa na skutek upływu czasu. Umożliwia ono, sankcjonując stan faktyczny, usunięcie długotrwałej niezgodności pomiędzy stanem prawnym a stanem posiadania. Zagadnienie to zostało uregulowane w art. 172-176 kodeksu cywilnego.

W drodze zasiedzenia można nabyć własność każdej nieruchomości (**gruntowej, budynkowej i lokalowej**) oraz każdej **rzeczy ruchomej**. Przy czym nieruchomość budynkową można zasiedzieć tylko z prawem głównym, tj. z użytkowaniem wieczystym, w nieruchomości gruntowej można także zasiedzieć jej fi-

zyczną część, natomiast nieruchomość lokalową można zasiedzieć wyłącznie w całości. Niedopuszczalne jest zatem zasiedzenie jednego z kilku pokoi wchodzącego w skład mieszkania, stanowiącego odrębną nieruchomość. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2010 r., sygn. akt IV CSK 40/10 **nie jest możliwe zasiedzenie nieruchomości przeznaczonych pod drogi publiczne**. Właścicielami takich nieruchomości mogą być bowiem wyłącznie Skarb Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 19 listopada 2015 r.,

sygn. akt I ACa 733/15 zasiedzenie jest instytucją prowadzącą do nabycia prawa w sposób **nieodpłatny**. Dotychczasowemu uprawnionemu, który wskutek zasiedzenia utracił prawo, **nie przysługuje** zatem żądanie wynagrodzenia z tego tytułu.

Prawo własności w drodze zasiedzenia może nabyć zarówno osoba fizyczna, jak i osoba prawna, jeśli spełnione zostaną przesłanki przewidziane w ustawie. W aspekcie nabycia własności przez zasiedzenie na rzecz osoby prawnej w praktyce mogą wystąpić pewne trudności w ustaleniu, czy osoba prawna jest posiadaczem samoistnym i czy posiada rzecz w dobrej czy złej wierze. ▶

▶ Można zasiedzieć także służebność gruntową oraz w pewnych warunkach użytkowanie wieczyste. Prawo użytkowania wieczystego jest **prawem pośrednim pomiędzy prawem własności a ograniczonymi prawami rzeczowymi**. Niezbędną przesłanką powstania prawa użytkowania wieczystego jest **zawarcie umowy, a także wpis do księgi wieczystej**, który to wpis ma charakter konstytutywny, tj. tworzący prawo. Dlatego też **dopuszczalne jest zasiedzenie prawa użytkowania wieczystego, gdy prawo już w momencie rozpoczęcia biegu terminu zasiedzenia istniało**. Sąd Najwyższy w uchwale z 9 grudnia 2016 roku jednoznacznie przesądził, że dopuszczalne jest nabycie własności nieruchomości przez posiadacza samoistnego w drodze zasiedzenia, jeżeli nieruchomość ta pozostaje w użytkowaniu wieczystym ustanowionym na rzecz innego podmiotu. Poprzez zasiedzenie można nabyć także służebność gruntową, która jest ograniczonym prawem rzeczowym. **Nie można nabyć przez zasiedzenie służebności osobistej**, gdyż ta związana jest ściśle z osobą, a nie z nieruchomością, jak służebność gruntowa. Służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie jedynie wówczas, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Zasiedzeniu może np. podlegać służebność przejazdu właściciela nieruchomości władającej przez nieruchomość służebną. W celu zasiedzenia nieruchomości konieczny jest **upływ czasu analogiczny jak w przypadku zasiedzenia własności nieruchomości**.

Należy pamiętać, że nabycie własności przez zasiedzenie może dotyczyć jedynie przedmiotów, które mogą być przedmiotami prawa własności. Posiadacz nieruchomości może nabyć jej własność przez zasiedzenie, jeżeli posiada ją jako **posiadacz samoistny** (tzn. władą rzeczą jak właściciel i traktuje ją jako swoją własność). Z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2000 r., sygn. akt V CKN 164/00 wynika, że posiadaczem samoistnym rzeczy jest ten, **kto postępuje z rzeczą jak właściciel, o czym świadczą okoliczności dostrzegalne dla innych osób, wyrażając tym samym wolę wykonywania względem niej prawa własności**. Gdy chodzi o **upływ czasu** jako przesłankę zasiedzenia, to art. 172 k.c. przewiduje dla nieruchomości **dwudziestoletni i trzydziestoletni** termin zasiedzenia, który rozpoczyna swój bieg od dnia objęcia rzeczy w posiadanie samoistne.

Z brzmienia art. 172 k.c. wynika, że **dobra wiara** posiadacza skraca czas za-

siedzenia nieruchomości do 20 lat. Zgodnie z utrwalonym poglądem **dobra wiara polega na usprawiedliwionym w danych okolicznościach przekonaniu posiadacza, że przysługuje mu prawo własności**. Natomiast w przypadku, gdy posiadacz w **chwili nabycia wiedział, że rzecz jemu nie przysługuje i istnieje jej prawowity właściciel**, to wszedł w posiadanie rzeczy w złej wierze. Nie wyklucza to możliwości nabycia nieruchomości na własność, ale może to nastąpić dopiero po upływie **30 lat**.

W drodze zasiedzenia można zostać także właścicielem **rzeczy ruchomej**. Termin posiadania jest tu co prawda krótszy (**3 lata**), ale istnieje bardzo istotny warunek, aby dobra wiara posiadacza istniała nie tylko w chwili nabycia, ale nade wszystko przez cały trzyletni okres zasiedzenia. Oznacza to, że powzięcie jakiegokolwiek wiadomości o tym, że obecny posiadacz jest osobą nieuprawnioną obala jego dobrą wiarę i powoduje, że ruchomość **nie może być już nabyta przez zasiedzenie**. Zasada ta znajduje szczególne zastosowanie przy nabyciu przedmiotów pochodzących z kradzieży (np. samochodów, sprzętu RTV) od osoby nieuprawnionej.

Zasiedzieć rzeczy nie można w przypadku rzeczy wpisanej do krajowego rejestru utraconych dóbr kultury. Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, do krajowego rejestru utraconych dóbr kultury prowadzonego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wpisuje się rzeczy ruchome będące zabytkami, muzealiami, materiałami bibliotecznymi, materiałami archiwalnymi, utraconymi przez właściciela w wyniku czynu zabronionego określonego w art. 278 § 1 i 3 k.k., art. 279 § 1 k.k., art. 280-283 k.k., 284 § 1-3 k.k. Wpisu do krajowego rejestru utraconych dóbr kultury dokonuje się na wniosek Policji, prokuratora, wojewódzkiego konserwatora zabytków, Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, właściciela rzeczy utraconej w wyniku czynu zabronionego lub osoby kierującej jednostką organizacyjną, w zbiorach albo zasobach której rzecz się znajdowała.

Zgodnie z utrwalonym poglądem w doktrynie, **dopuszczalne jest zasiedzenie udziału we współwłasności**. W celu zasiedzenia takiego udziału, wszelkie czynności wymagane do stwierdzenia zasiedzenia (nieprzerwane posiadanie samoistne przez określony ustawą okres czasu)

muszą być wykonywane w stosunku do udziału, czyli części nieruchomości.

Zgodnie z art. 173 kodeksu cywilnego, jeżeli właściciel nieruchomości, przeciwko któremu biegnie zasiedzenie, jest małoletni, zasiedzenie **nie może skończyć się wcześniej niż z upływem dwóch lat od uzyskania pełnoletności przez właściciela**. Taka regulacja chroni małoletniego właściciela, który do osiągnięcia pełnoletności nie może działać samodzielnie w świetle prawa, a więc nie może dochodzić swoich słusznych praw także w zakresie ochrony własności i posiadania.

Jeżeli spełniono przesłanki zasiedzenia można wystąpić z **wnioskiem o stwierdzenie zasiedzenia**. Zgodnie z art. 176 kodeksu cywilnego, jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, obecny posiadacz może doliczyć do czasu, przez który sam posiada, **czas posiadania swego poprzednika**. Jeżeli jednak poprzedni posiadacz uzyskał posiadanie nieruchomości w złej wierze, czas jego posiadania może być doliczony tylko wtedy, gdy łącznie z czasem posiadania obecnego posiadacza wynosi przynajmniej lat trzydzieści. Wniosek należy złożyć w sądzie rejonowym właściwym dla miejsca położenia rzeczy. Może go złożyć każdy, kto ma w tym interes prawny. Sąd rozpatruje wniosek na rozprawie. Uczestnikiem postępowania (oprócz wnioskodawcy) powinien być przede wszystkim ostatni właściciel rzeczy. Wnioskodawca powinien podać wszystkich zainteresowanych w sprawie. Jeżeli ich nie wykazał, sąd w drodze ogłoszenia prasowego wzywa wszystkich zainteresowanych w sprawie do stawiennictwa, pod rygorem pominięcia w postępowaniu i stwierdzenia zasiedzenia na rzecz wnioskodawcy. Jeżeli w ciągu 3 miesięcy nikt się nie zgłosił lub nie udowodnił skutecznie swego prawa własności, sąd stwierdzi zasiedzenie na rzecz wnioskodawcy, jeżeli oczywiście uzna je za udowodnione.

Od zasiedzenia należy zapłacić tzw. podatek od spadków i darowizn. Nabycie własności w drodze zasiedzenia podlega opodatkowaniu stawką podatku w wysokości 7% podstawy opodatkowania. Jednak przy tym podatku, inaczej aniżeli w przypadku podatku dochodowego, to **urząd skarbowy wyliczy kwotę do zapłaty**. W tym celu, w terminie miesiąca od wydania przez sąd postanowienia o stwierdzeniu nabycia własności w drodze zasiedzenia, należy złożyć na druku SD-3 zeznanie podatkowe. Po otrzymaniu decyzji, należy uiścić podatek w ciągu

ciąg dalszy na str. 30 ▶

Prawo przy porannej kawie

► dokończenie ze str. 29

14 dni od otrzymania decyzji o jego wysokości. Warto wiedzieć, że opodatkowaniu podlega **wartość nabytej nieruchomości według stanu w chwili nabycia, ale według cen z daty uprawomocnienia się postanowienia sądu stwierdzającego zasiedzenie**. Prawidłowe ustalenie podstawy opodatkowania powinno zawierać w sobie też pomniejszenie wartości nieruchomości o tzw. ciężary i długi z nią związane. Można też odjąć od podstawy opodatkowania, m.in. wartość wydatków poniesionych na nieruchomość w czasie biegu terminu zasiedzenia.

Po uprawomocnieniu postanowienia można żądać wpisu swego prawa własności do **księgi wieczystej** urzędzonej dla przedmiotu zasiedzenia (nieruchomości).

Od 30 kwietnia 2016 r. nabyć nieruchomość rolną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego przez zasiedzenie może jedynie rolnik indywidualny w rozumieniu przepisów tej ustawy, jeżeli - ustalona zgodnie z przepisami art. 5 ust. 2 i 3 tej ustawy - powierzchnia nabywanej nieruchomości rolnej wraz z nieruchomościami rolnymi stanowiącymi jego własność **nie przekroczy 300 ha użytków rolnych**.

Często bywa tak, że okres zasiedzenia nieruchomości upływa za życia obojga małżonków. Z wnioskiem o zasiedzenie występuje jednak tylko jeden z nich, po śmierci drugiego, wskazując jako uprawnionego wyłącznie siebie, co jest zasadniczym błędem. Jak zaznaczył Sąd Najwyższy w uchwale z dnia **19 października 2017 r.**, sygn. akt CZP 49/17 stwierdzenie zasiedzenia własności nieruchomości może nastąpić tylko na rzecz osoby wskazanej przez wnioskodawcę lub innego uczestnika postępowania także wtedy, gdy z ich twierdzeń oraz ustaleń sądu wynika, że na skutek zasiedzenia nieruchomość weszła do majątku wspólnego wnioskodawcy oraz jego małżonka, którego wniosek nie dotyczył. W takiej sytuacji sąd powinien jednak zwrócić uwagę uczestników na ewentualną potrzebę zmiany wniosku.

Natalia Belcik
apl. radcowski

W krainie rondla i patelni

Przepisy można przysyłać na adres: Urząd Miejski w Dukli -DPS, 38-450 Dukla, ul. Trakt Węgierski 11 lub na adres internetowy dps@dukla.pl z dopiskiem „*Kącik kulinarny*”

W kąciku kulinarnym drukujemy różne przepisy, na dania obiadowe i inne. Szczególnie zależy nam na przepisach z kasz. Prosimy Czytelników o przysyłanie przepisów na sprawdzone przez nich dania. Każdy opublikowany przez nas przepis zostanie nagrodzony książką z Biblioteki Dukielskiej (mamy już 12 tomów, można skompletować całość!!!).

Mamy jesień, a zatem jesteśmy już po zbiorach warzyw korzeniowych marchwi, pietruszki, selera. Warto przygotować z nich smarowidło do chleba. Będzie to odmiana, a taka pasta jest tania i zdrowa.

Smarowidło z pieczonych warzyw

Składniki:

- 4 duże marchwie,
- 2 duże pietruszki,
- 3 łyżki oliwy do posmarowania warzyw,
- 1 łyżka soku z cytryny,
- 1 łyżka przyprawy harissa (to ostra przyprawa na bazie ostrej papryki, czosnku z dodatkiem kolendry, kminu i oliwy),
- 1 łyżka płatków drożdżowych,
- czarnuszka do posypania

Wykonanie:

- Warzywa umyć bardzo dokładnie, następnie skropić oliwą i piec w piekarniku w temperaturze 180 st. C przez 45 min.
- Gdy warzywa lekko przestygną, pokroić na kawałki (odrzucić końcówki), zmiksować z pozostałymi składnikami. Na koniec posypać czarnuszką. Pastę przechowywać w lodówce.

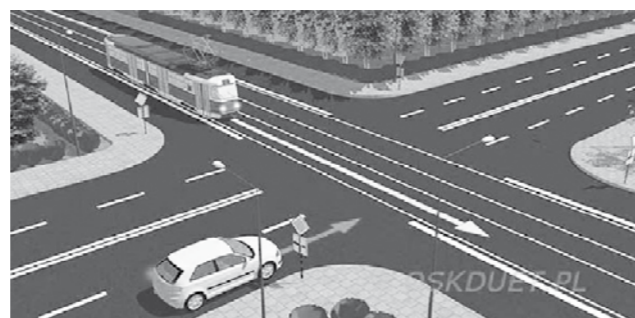
Smacznego!

Przepisy ruchu drogowego w praktyce

Tramwaj na skrzyżowaniu z pierwszeństwem łamanym.

Tramwaj i samochód znajdują się na drodze z pierwszeństwem, a więc w sytuacji równorzędnej. W takim przypadku pierwszy jedzie tramwaj, niezależnie z której strony nadjeżdża.

Opracowanie: **Ryszard Chrobaczyński**
Ośrodek Szkolenia Kierowców Tip Top

Warsztaty twórcze

Uczestnicy warsztatów pisanie ikon ze swoimi pracami - Dukla

Uczestnicy warsztatów filcowania wełny - Svidnik

Wyprawa starszaków

TEART POLSKA 2017

Spektakl Hullet - reżyserka Dagmara Żabska

Po prostu z natury

Cmentarz w Koniecznej

Fot. Maria Walczak

Sprzedam dom mieszkalno-komercyjny w centrum Dukli.

Cena do negocjacji.
tel. 607 669 398

Bezpieczny senior

konferencja w Cergowej

Fot. kbr

Uczestnicy konferencji „Bezpieczny Senior”

Burmistrz Andrzej Bytnar otworzył konferencję

Złota myśl ☺

„Pokusa to perfumy, które wdycha się tak długo, aż człowiek zapragnie mieć flakon.” - autor Jean-Paul Belmondo

Dziennik Pielgrzyma

Fot.
ks. Ryszard
Szwast

Jeden z kościołów mijanych po drodze do Logroño

Ani skrawka nieużytku w prowincji Nawarra

Zostało jeszcze 582 km do Santiago de Compostela

Św. Dominik da Calzada

KANTOR WYMIANY WALUT

UL. TRAKT WĘGIERSKI 26A

38-450 DUKLA

(poczekalnia autobusowa)

ZAPRASZAMY

CZYNNY W GODZINACH :

poniedziałek – piątek 8-16

sobota 8-12.50

INDYWIDUALNE NEGOCJACJE Z KLIENTEM

